

ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นายทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๖.๐๒๑๑

ท.๕๑๑

๑.๓

ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ในเขตหน่วยวางแผน กังกัฒกรมสามัญศึษา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นายทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล

๒๓ เม.ย. ๒๕๕๖

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มีนาคม ๒๕๕๖

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล. (2546) . ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตหน่วยขวาง สารนิพนธ์ กศม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ผ่องศักดิ์
หมวดสง

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจในเขตหน่วยขวาง รวม 3 ด้านคือ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขตหน่วยขวาง โดยจำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สาขาธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 157 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบรายคู่ โดยใช้ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนที่มี เพศ และสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีระดับสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจแตกต่างทางสถิติที่ระดับ .05

The opinion of Mattayom 6 students on business learning in Huaykwang area,
Elementary education department, Bangkok.

An Abstract

By

Mr. Songsak Deechingtrakul

Presented in partial fulfill of the requirements
For the Master of Education degree in Business
at Srinakharinwirot University
March 2003.

SongsaK Deechingtrakul (2003) The opinion of Mattayom 6 students on business learning in Huaykwang area, elementary education department, Bangkok. Master Project, M. Ed. (Business) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Instructor Pajangsak Moudsong.

The purpose of this research was to study the opinions of Mattayom 6 students on business learning in Huaykwang area, elementary education department, Bangkok in 3 aspects : Teachers, Learning Activities and Schools, and they compared the opinion of Mattayom 6 students on business learning in Huaykwang area, elementary education department, Bangkok under following classifications: sex, achievement of learning and schools.

The samples of this research were 157 students in level Mattayom 6 on business learning at 1st term in academic year 2545. A questionnaire was constructed and used as a tool to collect data. Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, and One Way Analysis of Variance were statistical method of analyzing data. However, it was constructed and used as Least Significant Difference by testing in pair

The research revealed that:

1. The opinions of Mattayom 6 students on business learning were ranked in a high level; except the teacher aspects in a middle level.
2. There was no statistically significant difference for the opinions of students with difference sex and schools.
3. Statistically significant differences were found in achievement of business learning at .05 level and in learning activities as well while analyzing in each aspect.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

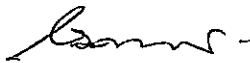
.....
(อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

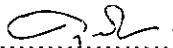

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ.2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้น ดำเนินการ จนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์ พิสุทธิ และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย และ อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารโรงเรียน และคณะครูอาจารย์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องของ ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนักเรียนทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัยอันประกอบด้วยคณาจารย์ทุกท่าน และท้ายที่สุดขอมอบแด่บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และคอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติโรงเรียนในเขตห้วยขวางสังกัดกรมสามัญศึกษา.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	19
ครูผู้สอน.....	20
กิจกรรมการเรียนรู้.....	27
อาคารสถานที่.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	44
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	64
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	66
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	81

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และสถานศึกษา.....	49
2. ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้าน.....	50
3. ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนในด้านครูผู้สอน.....	51
4. ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนในด้านกิจกรรมการเรียนรู้.....	53
5. ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนในด้านอาคารสถานที่.....	55
6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจจำแนกตามเพศ.....	57
7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	58
8. การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนด้านกิจกรรมการเรียนรู้.....	60
9. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยจำแนกตามสถานศึกษา.....	62
10. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในสถานศึกษา.....	63

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. รูปแบบของระบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	25
2. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกิจกรรมที่สังคมจัดให้มีขึ้น เพื่อทำหน้าที่อบรมสั่งสอนฝึกฝนให้เยาวชน ประชาชนในสังคมนั้น ๆ ได้รับประสบการณ์และพฤติกรรมไปตามแนวทางที่สังคมปรารถนา การศึกษาทำหน้าที่สำคัญ ๆ คือช่วยถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาความคิด เพื่อค้นคว้า ทดลองหาความรู้ใหม่ ๆ ช่วยพัฒนาคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเพื่อ ประกอบอาชีพ และช่วยพัฒนาด้านจิตใจให้งอกงาม (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2533 : 92 – 93) การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ระบบการศึกษาไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างอิสระ ต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความเจริญก้าวหน้าทางสังคมด้วย ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยมและคุณธรรมของคนในชาติอย่างมาก การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบ และทิศทางให้สอดคล้องกับระบบสังคมและเศรษฐกิจ

การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทางรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากงบประมาณของประเทศจำนวนมาก ที่นำมาใช้ด้านการศึกษา และเพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง ระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับ นโยบายในการพัฒนาประเทศ

ปัจจุบันการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ได้พัฒนาก้าวหน้า และขยายตัวอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตร จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 มาเป็นหลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านวิชาต่าง ๆ ทั้งวิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก และวิชาเลือก เสรี ในส่วนของวิชาเลือกเสรีนั้น ได้มีการนำเอาสาขาธุรกิจศึกษามาจัดไว้ในแผนการเรียนเพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและสังคม ในการเรียนการสอนวิชาชีพ โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามหลักการ จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัด กรมสามัญศึกษา ได้เปิดสอนรายวิชาอาชีพต่าง ๆ หลายวิชา เช่น วิชาด้านธุรกิจ

ด้านคหกรรม ด้านอุตสาหกรรม และอาชีพศิลปกรรม เพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

การจัดการเรียนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนมากพยายามที่จะจัดแผนการศึกษาให้กว้างขวางเพื่อให้นักเรียนจะได้เลือกเรียนตามถนัดและความสนใจ เมื่อนักเรียนจบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หากไม่เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ก็มักทำงานในสาขาธุรกิจพาณิชย์หรือในธุรกิจอุตสาหกรรม บุคคลเหล่านี้หากทำการฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติมในศูนย์ฝึกอาชีพนอกระบบก็สามารถพัฒนาตนเองเป็นแรงงานที่มีมือได้ เป็นการวางพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ทางกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 4 ซึ่งมีการประชุมครั้งที่ 1/2544 ณ ห้องวิทยบริการ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนหมวดวิชาชีพอยู่เนื่อง ๆ เช่น กิจกรรมแข่งขันวิชาการและวิชาชีพ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาการศึกษาด้านธุรกิจโดยการจัดการโครงการปรับปรุงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความสนใจของนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ซึ่งตั้งอยู่ในเขต ห้วยขวาง ได้แก่ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ และ โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ โดยหลักการแล้วการจัดการศึกษาควรจัดให้หลากหลายเพื่อให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง แต่ในความเป็นจริงส่วนใหญ่มักประสบปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการเช่นนี้ได้ เช่น ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญ ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน และวัสดุฝึกที่จำเป็น ทำให้เปิดสอนสาขาวิชาได้ไม่หลากหลายและนักเรียนจำต้องเลือกเรียนเฉพาะสาขาวิชาที่โรงเรียนจัดให้

ดังนั้น ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนสาขาธุรกิจสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่กำลังเรียนสาขาธุรกิจจากสภาพที่ทางโรงเรียนจัดให้ เพื่อจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อครูผู้สอน และเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารโรงเรียนนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาธุรกิจให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง ด้าน ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียน และอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจในเขตห้วยขวาง จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สถานศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนสาขาธุรกิจ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการจัดการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ เขตห้วยขวาง กรมสามัญศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน ด้านอาคารสถานที่

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สาขาธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เขตห้วยขวาง กรมสามัญศึกษา จำนวน 160 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.3 สถานที่ศึกษา

1.3.1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

1.3.2 โรงเรียนจันทร์หุนบำเพ็ญ

1.3.3 ประชากรราษฎร์ูปถัมภ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ รวม 3 ด้านคือ

2.1 ด้านครูผู้สอน

2.2 ด้านกิจกรรมการเรียน

2.3 ด้านอาคารสถานที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียน หมายถึง ทักษะและความรู้สึกต่อการจัดกิจกรรม
และประสบการณ์เพื่อส่งเสริมทางด้านวิชาการให้กับนักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนา ได้แก่พฤติ
กรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอน บรรยากาศในการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และ
มีเทคนิคและวิธีสอน สามารถนำวิธีการหรือความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการสอน และใช้อุปกรณ์
การสอนเพื่อช่วยเสริมให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบ พอใจ
หรือไม่พอใจ หรือไม่เห็นด้วย

2. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 แผนการเรียนสาขา
ธุรกิจ กรมสามัญศึกษา ห้วยขวาง ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2545

3. กิจกรรมการเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ
พัฒนาการจัดประสบการณ์ ทั้ง ภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึก
งานให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

4. ครูผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมการสอน และ บุคลิกภาพของครูที่ใช้ในระหว่างนักเรียน
เรียนรู้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างที่กำลังเรียนเพื่อเสริมความรู้ และประสบการณ์ ความเอา
ใจใส่ดูแลนักเรียน

5. อาคารสถานที่ หมายถึง การให้บริการในด้านบริเวณ หรือ อาคารสถานที่ภายใน
ในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ห้องสมุด รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน
โรงเรียน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง นักเรียนที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ของทุกราย
วิชาที่เรียนรวม ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1/2543 ถึง ภาคเรียนที่ 2/2544 รวม 4 ภาคเรียน โดยแบ่งผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.99
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 – 4.00

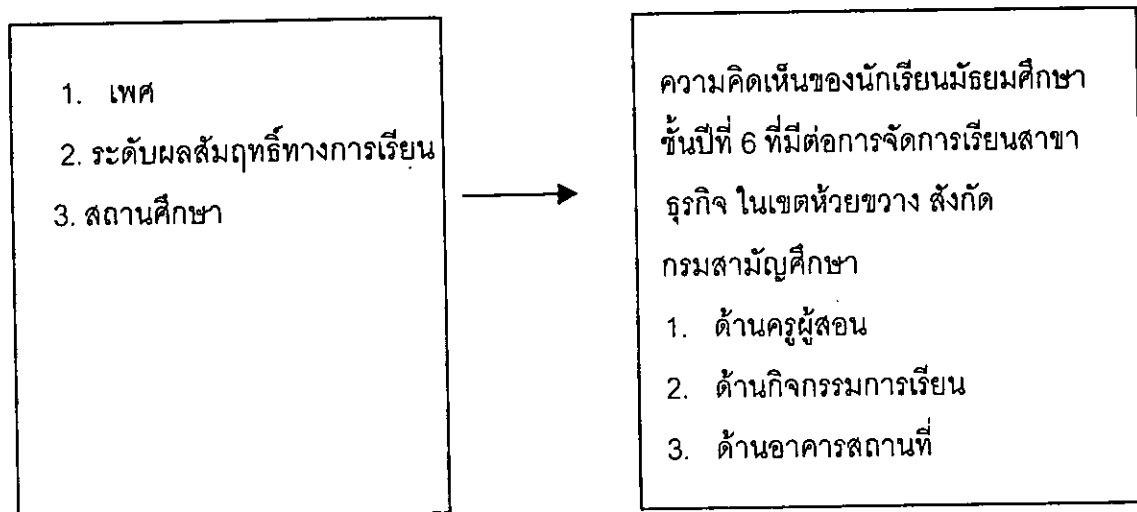
7. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียน
ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตห้วยขวาง

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครมีกรอบแนวคิดในการ
วิจัยดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มี เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา
ชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตห้วยขวาง ทั้งนี้ เพื่อให้การศึกษา
ค้นคว้าดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ผู้วิจัยจึงขอเสนอเอกสารและงานวิจัยดังนี้

1. ประวัติโรงเรียนในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา
2. ความหมายของความคิดเห็น
3. ครูผู้สอน
4. กิจกรรมการเรียน
5. อาคารสถานที่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติโรงเรียน

1.1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

คติพจน์ของโรงเรียน

ประหยัด ขยัน อดทน สามัคคี มีวินัย

ปรัชญาประจำโรงเรียน

"ประพฤติดี มีวินัย ใจกตัญญู รู้หน้าที่"

เป็นสถานการศึกษาขนาดใหญ่พิเศษใน กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่
122 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงห้วยขวาง เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เดิมชื่อ โรงเรียนบุตรข้าราชการ
กองทัพบก สร้างขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของชาติ และเป็นการตอบ
แทนข้าราชการสังกัดกองทัพบก ซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละไม่ต้องวิตกกังวล ในเรื่อง
การจัดการเรียนให้บุตรหลาน ในปี พ.ศ. 2492 พลจอมพล ผิน ชุณหะวัณ รองผู้บัญชาการ
ทหารบกขณะนั้นจึงชักชวนข้าราชการในกองทัพบกทุกท่านให้เสียสละเงินรายได้ปีละ 1 วัน ให้กอง
ทัพบกเพื่อรวบรวมสมทบทุนเป็นการก่อสร้างโรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบก โดยใช้ชื่อย่อว่าเงิน
ง.ส.ร.บ. และได้ดำเนินกาสะสมเงินประเภทนี้ตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2492 เป็นต้นมา

เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2509 จึงมีการก่อสร้างโรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบกส่วนกลางขึ้น โดยมีจอมพลประภาส จารุเสถียร ผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้ริเริ่ม ได้มอบหมายให้ พลเอกเต็ม หอมเศรษฐี เป็นประธานอนุกรรมการ การจัดตั้งและก่อสร้างเดือน พฤษภาคม 2511 จึงสร้างเสร็จบนเนื้อที่ 58 ไร่ ริมถนนวิภาวดีรังสิต นายกรัฐมนตรีสมัยนั้นคือ จอมพลถนอม กิตติขจร และท่านผู้หญิงจกมล กิตติขจร ได้เป็นผู้ให้การอุปถัมภ์

โรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบก จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อาชีวศึกษา แผนกพาณิชยการและช่างกล เป็นโรงเรียนราษฎร์ที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยฐานะ รับนักเรียนที่เป็นบุตรข้าราชการกองทัพบกและบุตรบุคคลอื่นทั่วไป ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนเป็นนายทหารเกือบทั้งสิ้น

ภายหลังกองทัพบกได้พิจารณาเห็นว่า การจัดการศึกษาแก่เยาวชน ควรมอบให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ และด้วยปัญหาการขาดแคลนผู้ชำนาญในการจัดการศึกษา จึงได้โอนโรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบกส่วนกลางให้แก่กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2517 หลังจากที่กองทัพบกดำเนินมาได้ 6 ปี

การจัดการศึกษา ในปี 2517 เปิดสอนระดับอนุบาล 2 ห้องเรียน ประถมศึกษาตอนต้น 13 ห้องเรียน ประถมศึกษาตอนปลาย 13 ห้องเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น 37 ห้องเรียน และมัธยมศึกษาตอนปลาย 6 ห้องเรียน

การโอนโรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบกส่วนกลาง เป็นโรงเรียนของ กรมสามัญศึกษานั้น กองทัพบกได้พยายามเลือกสรร นามและพระนามบุคคลสำคัญให้เป็นชื่อของโรงเรียน ในที่สุดจึงได้เสนอชื่อ จอมพลมหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี ผู้บัญชาการทหารบกคนแรกที่กองทัพบกภาคภูมิใจในเกียรติประวัติ ให้กรมสามัญศึกษาใช้ชื่อโรงเรียน

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ในปีแรกนั้น มีอาคารสถานที่เป็นของเดิม คือ

อาคาร 1 เป็นอาคาร 4 ชั้นชื่อ "ตึกจอมพลถนอม กิตติขจร"

อาคาร 2 เป็นอาคาร 3 ชั้น ชื่อ "ตึกจอมพลผิน ชุณหะวัณ"

อาคาร 3 เป็นอาคาร 3 ชั้นชื่อ "ตึกจอมพลประภาส จารุเสถียร"

อาคาร 4, 5 เป็นอาคาร 3 ชั้น เช่นเดียวกับ อาคาร 2 อาคาร 3 นอกจากนี้

ยังมีโรงพลศึกษา 1 หลัง หอนอน 1 หลัง และโรงอาหาร 1 หลัง ณ บัดนี้ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี มีความเจริญก้าวหน้าทางอาคารสถานที่ และสิ่งก่อสร้างได้เกิดขึ้นมากมาย อาทิ

สร้างอาคารอเนกประสงค์ เพื่อเป็นอาคารเรียนและโรงฝึกงาน จัดเป็นอาคารชั้นดับที่ 9 ชื่อ "ตึกพลเอกอาทิตย์ กำลังเอก" สร้างด้วยเงินบริจาคและเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวน 10,000,000 บาท

สร้างห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสริมวิทยาการทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้วยเงินบริจาค 80 เครื่อง ห้องเรียนติดเครื่องปรับอากาศ

สร้างห้องปฏิบัติการภาษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถการฝึกทักษะในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียน มีจำนวน 55 ชุด และกำลังอยู่ในโครงการปรับปรุงเพิ่มเติมให้เป็น 60 ชุด

สร้างอนุสาวรีย์ จอมพลมหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี เป็นรูปหล่อเหมือนแต่งชุดจอมพลเต็มยศ มือถือกระบี่และคทาจอมพลยืนบนแท่น หน้าอาคารเพื่อเป็นเกียรติประวัติและเป็นที่เคารพสักการะและยึดถือเป็นแบบอย่างของลูกสุรศักดิ์มนตรีและบุคคลทั่วไป

สร้างอาคารปกครองและประชาสัมพันธ์ เพื่อสะดวกในการให้บริการแก่นักเรียนผู้ปกครองและผู้มาติดต่อปัจจุบันแบ่งเนื้อที่เป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานโรงเรียนและห้องตัดผม

สร้างสระว่ายน้ำ "กองทัพกอบกู้ปัทมภ์" ขนาด 25 เมตร 5 ลู เป็นขนาดที่ได้มาตรฐาน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาว่ายน้ำในชั่วโมงพลศึกษา และให้บริการแก่บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ การก่อสร้างได้รับความอนุเคราะห์จากพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ (อดีตผู้บัญชาการทหารบก และผู้อุปการะโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีขณะนั้น) และงบประมาณบริจาค จำนวน 5,400,000 บาท

สร้างศาลาประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่เรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ ของโรงเรียนและหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน แก่ครูอาจารย์และนักเรียน (ในปัจจุบันได้ปรับปรุงมาสร้างไว้ด้านข้างอาคาร 2)

สร้างหอประดิษฐานพระพุทธรูปประจำโรงเรียน เพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจและเป็นสถานที่เคารพสักการะของชาวสุรศักดิ์มนตรี ในครั้งแรกสร้างเป็นศาลาตรีมุข ต่อมาปรับปรุงเป็นศาลาจตุรมุข ประดับกระจกสิ่งงดงาม สร้างด้วยงบประมาณบริจาค 890,000 บาท สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกเสด็จฯ เป็นองค์ประธานวางศิลาฤกษ์ และเบิกพระเนตรพระพุทธรูป พร้อมทั้งประทานนามว่า "ศาลาสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก" และประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย จากคุณวิภัทร มงคลอุปถัมภ์ และครอบครัว สร้างนุชาพระรัตนตรัย เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2528 ถวายแด่พระเทพรังษี (จันทร์ คุเวสโก) วัดป่าชัยรังสี สมุทรสาคร และได้มอบให้ประดิษฐานไว้เป็นพระพุทธรูปประจำโรงเรียน

สร้างสโมสร"สุรศักดิ์ สโมสร" อยู่ติดกับสระว่ายน้ำ เป็นอาคาร 2 ชั้น สร้างจากเงินบริจาคจำนวน 730,000 บาท ชั้นล่างเป็นสำนักงาน ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย แยกเป็นห้องหญิงและชาย ชั้นบนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเพื่ออำนวยความสะดวกต่อสมาชิก และผู้ใช้บริการสระว่ายน้ำ

ปรับปรุงห้องน้ำ ห้องส้วม ของนักเรียนจำนวน 6 หลัง เป็นของนักเรียนชาย 3 หลัง นักเรียนหญิง 3 หลัง ยึดหลักความสะอาดและสวยงามโดยนำแนวคิดมาจากศูนย์การค้า มีน้ำหอมปรับอากาศ สบู่เหลวล้างมือ อย่างล้างหน้าและกระจกเงาที่ทันสมัย

สร้างอาคารพยาบาล โดยงบประมาณของโครงการพัฒนาชุมชน ส.ส. เขต กทม. และงบบริจาค เพื่อเป็นสถานที่ให้บริการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นที่พักรักษาชั่วคราวสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วยในระหว่างที่อยู่ในโรงเรียน โดยมีอาจารย์พยาบาลประจำตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

สร้างศาลามิ่งขวัญ เพื่อใช้จัดกิจกรรมส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม ปูปลูกฝังเอกลักษณ์ของไทย สร้างเป็นเรือนไม้ทรงไทย ดำเนินการโดยหมวดวิชาภาษาไทย จาก เงินบริจาคสนับสนุนจำนวน 20,000 บาท

สร้างสนามฟุตบอล ขนาดมาตรฐานยาว 110 เมตร กว้าง 68 เมตร มีลู่วิ่ง 8 ลู่อ

สร้างอาคารห้องสมุด จัดเป็นอาคารที่ 10 มีลักษณะเป็นห้องสมุดมาตรฐานประกอบด้วย 6 ห้อง ดังนี้

- ห้องสมุดกาญจนาสมัย เป็นห้องบริการอ่านหนังสือและศึกษาค้นคว้า จะมีหนังสือทั่วไป วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือนอกเวลา หนังสือได้รับรางวัล หนังสือใหม่ หนังสือเด็กและเยาวชน
- ห้องสมุดสุรศักดิ์มนตรี เป็นห้องอ่านหนังสือและศึกษาค้นคว้า จะมีบริการหนังสืออ้างอิง ห้องสมุดครู ห้องสมุดเสียง มุมหนังสือพระเทพฯ มุม ม.ส.ธ. มุมสยามจดหมายเหตุ
- ห้องแสงชูโต เป็นห้องค้นคว้า ที่อาจารย์ประจำวิชานำนักเรียนมาค้นคว้าหรือสอน
- ห้องสวัสดิรักษา เป็นห้องค้นคว้าที่อาจารย์ประจำวิชานำนักเรียนมาค้นคว้า หรือสอน
- ห้องสวัสดิชูโต เป็นห้องปฏิบัติงานของบรรณารักษ์
- ห้องบุณนาค เป็นห้องปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ ทำงานด้านเทคนิค เตรียมหนังสือใหม่ ลงทะเบียนหนังสือใหม่ และเป็นศูนย์ซ่อมหนังสือเก่า

สร้างห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีด มีเครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย 55 เครื่อง เปิดให้นักเรียนฝึกพิมพ์และใช้งานได้ตลอดเวลา และกำลังดำเนินการให้มีห้องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษปรับอากาศ บรรจเครื่องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ 55 เครื่อง

มีห้องปฏิบัติการดนตรีสากล และดนตรีไทย ให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะดนตรีสากล ดนตรีไทย ปี่พาทย์ เครื่องสาย ทั้งในเวลาและนอกเวลาเรียน มีครูดนตรีไทยจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มาเพิ่มพูนความรู้ให้นักเรียนเป็นประจำ

มีห้องศูนย์วิชาของทุกหมวดวิชา ที่มีอุปกรณ์ และสื่อการสอนครบครัน ซึ่งสามารถใช้เป็นห้องเรียน และห้องปฏิบัติการได้อย่างมีคุณภาพ

บรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

โรงเรียนเราได้จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เป็นสถานที่ที่ร่มรื่น สงบและสวยงาม มีลานสงบ มีน้ำตกและสวนหย่อมที่เขียวสดชื่นตามโครงการสวนสวยโรงเรียนงาม และแนวความคิดเรื่องอุทยานการศึกษา

จัดสร้างน้ำหินมากกว่า 200 ชุด เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และทบทวนบทเรียนในยามว่างของนักเรียน พร้อมทั้งมีห้องสมุดเคลื่อนที่เป็นกระเช้าหนังสือวางบริการตามโต๊ะ เพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ได้สะดวก เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่านอันจะนำไปสู่การเป็นผู้ใฝ่รู้

มีหนังสือพิมพ์รายวัน มากกว่า 20 ฉบับ ให้บริการครู อาจารย์ และนักเรียน เพื่อติดตามข่าวสารได้ทันโลก ทันเหตุการณ์

จัดตั้ง วงบราสแบนด์ วงแรกของประเทศไทย เป็นวงโยธวาทิตที่มีเครื่องดนตรี 2 กลุ่ม คือ PERCUSSION (เครื่องประกอบจังหวะ) และกลุ่มเครื่องบราส คือ เครื่องเป่าลมทองเหลือง ทั้งหมด 80 ชิ้น มูลค่าประมาณ 4 ล้านบาทเศษ

นอกจากนี้ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ของเรายังได้จัดตั้ง สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพื่อประโยชน์แก่นักเรียน มีมูลนิธิโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรีเพื่อส่งเสริมการศึกษา และจัดหาทุนให้กับนักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติเรียบร้อย หรือนักเรียนที่มีชื่อเสียงด้านดนตรี กีฬา ฯลฯ แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง โรงเรียนจึงจัดบริการรถรับ ส่ง นักเรียน ด้วยรถบัสขนาด 80 ที่นั่ง 2 คัน

เพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่แข็งแรง และสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมให้มีความสะอาดร่มรื่น และสวยงามเป็นสุขสบายให้กับนักเรียนของเรา จึงมีสิ่งดี ๆ เกิดขึ้นใหม่คือ

1. สนามปิงปอง มีหลังคา ขนาด 7X30 เมตร ไว้ให้นักเรียนฝึกฝนความสามารถด้านการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส ทั้งในเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน
2. ปลูกสวนป่าธรรมชาติ ด้วยไม้ยืนต้น 150 ต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ 500 ต้น
3. มีระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อป้องกันน้ำท่วมพื้นที่โรงเรียนผลิตน้ำดีจากน้ำเสียไว้ใช้รดน้ำต้นไม้ ในสวนป่าธรรมชาติ เพื่อเป็นการประหยัดน้ำตามโครงการอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม

โครงการใหม่ทางเทคโนโลยี ที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนคือ โครงการโทรทัศน์สู่อห้องเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ใช้งบประมาณ 2,300,000 บาทโดยจัดระบบดังนี้

- มีห้องควบคุมระบบสื่อวีดิทัศน์ สู่อห้องเรียน 1 ห้อง
- มีห้องเรียนที่สามารถใช้วีดิทัศน์ ประกอบการเรียนการสอน 120 ห้องเรียน
- มีเทปวีดิทัศน์ เพื่อใช้ประกอบการสอนทุกวิชา

- สามารถรับสัญญาณเครือข่ายในการสอนจากโรงเรียนที่พัฒนา การเรียนการสอนได้ดีแล้ว เช่น โรงเรียนไกลกังวล

โครงการนี้มี

- เครื่องวิดีโอ 16 เครื่อง
- เครื่องรับโทรทัศน์ ขนาด 20 นิ้ว จำนวน 120 เครื่อง

เนื่องในโอกาส ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงครองสิริราชสมบัติครบรอบ 50 ปี

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ได้จัดห้องเฉลิมพระเกียรติ 9 ห้องได้แก่

- ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อการศึกษาบรรจุเครื่องคอมพิวเตอร์ 50 เครื่อง รุ่น Pentium 100 Hard Disk 1 GB. RAM 8 MB. พร้อมทั้งติดตั้งระบบ LAN 50 เครื่อง
- ห้องนวัตกรรมกาญจนา เป็นห้องควบคุมการถ่ายทอดสด ระบบโทรทัศน์วงจรปิด และเป็นศูนย์รวมวิดีโอวิชาต่าง ๆ
- ห้องคอมพิวเตอร์สารสนเทศ เป็นการใช้คอมพิวเตอร์ในระบบการบริหารงานศูนย์รวมอยู่ที่ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย งานทะเบียนวัดผล งานประเมินผลการศึกษา งานคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่าย งานธุรการ การเงิน ฝ่ายปกครอง งานประชาสัมพันธ์ และห้องผู้อำนวยการ
- ห้องโยธวาทิตวาทยา ประกอบไปด้วย วงบราสแบนด์ วงโยธวาทิต (เครื่องทองเหลือง) วงเดียวในประเทศไทย
- ห้องเสริมสุขภาพพลานามัย มีเครื่องบริหารกาย สอนสุขภาพ
- ห้องถ่ายทอดวิทยากร ใช้สำหรับนักเรียนดูการสอนระบบโทรทัศน์วงจรปิด
- ห้องโสตทัศนศึกษาบริเวณนี้ เป็นห้องเตรียมการสอนทางโทรทัศน์วงจรปิด
- สวนป่ากาญจนาภิเษก ร่วมกันปลูกป่าเพื่อเฉลิมพระเกียรติ
- ห้องสมุดกาญจนาสมัย เป็นห้องสุดที่สะอาด เรียบร้อย และสวยงาม

ในปีการศึกษา 2540 นี้ทางโรงเรียนได้รับอนุมัติงบประมาณ จากกรมสามัญศึกษา จำนวน 70 ล้านบาทเพื่อจัดสร้างอาคารเรียนพิเศษ 4 ชั้น นอกจากนี้ โรงเรียนยังมีโครงการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อม CD-ROM จำนวน 10 เครื่องติดตั้งที่ห้องสมุดเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า

โรงเรียนของเราได้รับความนิยมนักปกครองนักเรียน และประชาชน ทั่วไปเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มาสมัครเข้าเรียนในแต่ละปีการศึกษา สูงกว่าที่โรงเรียนจะสามารถรับได้ ซึ่งมีผลทำให้เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดในประเทศดังสถิติดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2536	มีนักเรียน	4,590 คน
พ.ศ. 2537	มีนักเรียน	4,658 คน
พ.ศ. 2538	มีนักเรียน	4,632 คน
พ.ศ. 2539	มีนักเรียน	5,002 คน
พ.ศ. 2540	มีนักเรียน	5,432 คน
พ.ศ. 2541	มีนักเรียน	5,480 คน
พ.ศ. 2542	มีนักเรียน	5,568 คน
พ.ศ. 2543	มีนักเรียน	5,668 คน
พ.ศ. 2544	มีนักเรียน	5,762 คน

1.2 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ

คติพจน์ของโรงเรียน

"เรียนดี กีฬาเด่น เน้นคุณธรรม นำพาสังคม"

ปรัชญาประจำโรงเรียน

ว่าง่ายสอนง่าย	ใฝ่การศึกษา
อ่อนน้อมกิริยา	เปี่ยมค่าน้ำใจ

โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสหศึกษา สังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ที่ตั้ง 568 ถนนประชาราษฎร์บำเพ็ญ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ที่ดิน ในปีการศึกษา 2508 นายวิสิทธิ์ คำปันศักดิ์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม ซึ่งโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม มีพื้นที่คับแคบไม่สามารถขยายได้ ความต้องการ ส่งบุตรหลานของผู้ปกครองในชุมชน ห้วยขวาง ดินแดง มีมาก นายวิสิทธิ์ คำปันศักดิ์ จึงติดต่อขอที่ดินจากคนบดี่ชวานาทุ่ง สามเสนนอก นามว่า "นายจันทร์-นางหุ่น เครือคล้าย" บริจาคที่ดินให้จำนวน 13 ไร่ 2 งาน 37 ตารางวา เพื่อจัดตั้งโรงเรียนใหม่

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนใหม่ โดยขนานนามโรงเรียนแห่งนี้ว่า "โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ" ซึ่งใช้นามของผู้บริจาคที่ดินไว้เป็นเกียรติประวัติและ กรมสามัญศึกษา

ได้แต่งตั้งให้ นายวิสิทธิ์ คำปันศักดิ์ มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่คนแรกในปีการศึกษา 2509 และนายวิสิทธิ์ คำปันศักดิ์ได้บุกเบิกและก่อสร้างโรงเรียน พัฒนาชุมชนในระหว่างปีการศึกษา 2509 – 2522 ทั้งนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณจาก กรมสามัญศึกษา และการสนับสนุนจาก นายจันทร์ – นางหุ่ญ เครือคล้าย และ ญาติ ร่วมกันบริจาคที่ดินและทรัพย์สินสร้างถนนเป็นระยะทางประมาณ 2.5 กิโลเมตร อีกทั้งร่วมสมทบทุนสร้างอาคารต่าง ๆ ในโรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ มีมูลค่ามากกว่า 5 ล้านบาท

ผู้อุปการะโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา ประกาศให้นายจันทร์ – นางหุ่ญ เครือคล้าย เป็นผู้อุปการะโรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ และ ขอพระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นตริตรภรณ์มงกุฎไทย (ตม.) และ ตริตรภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)

ต่อมา กรมสามัญศึกษาได้ประกาศให้ นางสุมนา หุ่ญทองคำ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ ทายาทของนายจันทร์ – นางหุ่ญ เครือคล้าย เป็นผู้อุปการะโรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ สืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

การจัดการเรียนการสอน

จากปีการศึกษา 2509 ซึ่งเปิดทำการสอนเป็นปีแรก ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ห้อง ครู 8 คน ลูกจ้าง 2 คน ในปีการศึกษา 2514 โรงเรียนได้เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 ห้อง และเนื่องจากจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นโรงเรียนจึงต้องจัดสอน 2 ผลัด ในปีการศึกษา 2517 และ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 – 2521 ปรับปรุงการสอนได้มีคุณภาพดี มีอุปกรณ์ครบถึงปัจจุบันได้ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ในปีการศึกษา 2543 โรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ จัดการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.1 – ม.6) จำนวน 43 ห้อง จำนวนนักเรียนประมาณ 1,500 คน

นโยบายโรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ

ในปีการศึกษา 2544 โรงเรียนจันทร์หุ่ญบำเพ็ญ ได้กำหนดแนวนโยบาย และจุดเน้นในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเป็นไปตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกรมสามัญศึกษา และของกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้กำหนดนโยบายและจุดเน้น ดังนี้

1. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- 1. 1. รับนักเรียนเข้าเรียนชั้น ม.1 และ ม.4 ในพื้นที่บริการ 100%
- จัดโครงการโรงเรียนสุขภาพจิตดี มาโรงเรียนมีความสุข อยู่ในโรงเรียนมีความสุข กลับจากโรงเรียนมีความสุข โดยจัดบริการรถ – ส่ง นักเรียน ฟรี มอบชุดนักเรียน อุปกรณ์การเรียน จัดอาหารกลางวัน และมอบทุนการศึกษา โดยเฉพาะให้กับนักเรียนที่ขาดแคลน และผู้ปกครองมีรายได้น้อย
- 2. 2. ด้านการศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และภาษาต่างประเทศ
- เรียนโดยการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวทางพัฒนาประเทศ
- เสริมสร้างจิตสำนึก ด้านธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- มีความสามารถในการใช้ และการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
- 3. 3. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยเน้นการปฏิบัติ ผลงานกระบวนการกลุ่มในบรรยากาศที่มีความสุข
- สอดแทรกคุณธรรม ลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด และนิยมไทย
- 4. 4. ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ
- เน้นการเรียนรู้ควบคู่การปฏิบัติ
- ส่งเสริมกิจกรรมการประกอบอาชีพอิสระ และหารายได้ระหว่างเรียน
- 5. 5. ด้านการพัฒนาสุขภาพ พลานามัย และบุคลิกภาพ
- ส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬา ในเวลาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ
- ส่งเสริมกิจกรรม ศิลปะ ดนตรี
- จัดทำข้อมูล ข่าวสารด้านสุขภาพและพลานามัย
- การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด และโรคเอดส์
- 6. 6. ด้านการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม
- เน้นการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
- การแสดงออกทางศิลปะ วัฒนธรรม อันดีงามของไทย
- ความนิยมไทย
- 7. 7. ด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย
- ส่งเสริมหลักการประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- เน้นบรรยากาศ และพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน

- ให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง
- 8. ด้านเครือข่ายการเรียนรู้ โรงเรียนและชุมชน
  - ร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างโรงเรียนในสหวิทยาเขต และในกลุ่มโรงเรียน เช่น บุคลากรด้านวิชาการ และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
  - ร่วมมือกับชุมชน เอกชน ในการจัดการศึกษาและนักเรียนและประชาชน
- 9. ด้านการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาการครู ผู้บริหาร ลูกจ้างประจำ
  - มีการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ
  - การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด
  - ใช้กระบวนการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน
  - การทำงานเป็นทีม ร่วมพัฒนาองค์กร
  - การทำผลงานทางวิชาการ ควบคู่กับการปฏิบัติงาน
  - ส่งเสริมการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่หลากหลาย เหมาะสม ทันสมัย
  - เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 10. ด้านการพัฒนาการบริหาร สารสนเทศ และการประสานงาน
  - พัฒนาการวางแผน ข้อมูล สารสนเทศ และการประสานงาน
  - การมอบงาน การกระจายอำนาจ ให้ฝ่ายและหมวดวิชา
  - การประชาสัมพันธ์

จุดเน้นของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ปีการศึกษา 2544

ในปีการศึกษา 2544 โรงเรียนได้กำหนดจุดเน้น ตามกรอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกรมสามัญศึกษา โดยได้จัดโครงการ / กิจกรรม / พัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็น 7 กรอบงาน และเน้นให้บุคลากร ครู อาจารย์ ชุมชน ได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ควบคู่กับการใช้แผนยุทธศาสตร์และระบบประกันคุณภาพ เพื่อจะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา โดยแท้จริง ดังมีรายละเอียดของโครงการจำแนกออกเป็น 7 กรอบงาน ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากร เพื่อการบริหารและการจัดการ
2. การบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
3. การประกันคุณภาพการศึกษา
4. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
5. การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และภาษาต่างประเทศ
6. การดำเนินงานเครือข่ายโรงเรียนและชุมชน

7. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและโรคเอดส์

เป้าหมาย ความสำเร็จของการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ

- มุ่งพัฒนานักเรียน ให้มีความรู้คู่คุณธรรม นำชุมชนร่วมจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพมาตรฐาน
  - ภาพลักษณ์ผู้บริหารโรงเรียน
  - มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีภาวะผู้นำ ยึดหยุ่นตามสถานการณ์ และบริหารแบบมีส่วนร่วม
- #### ภาพลักษณ์ครู – อาจารย์
- มีความมุ่งมั่น รับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้วยจิตสำนึกของความเป็นครู เป็นผู้นำในการพัฒนา ปรับเปลี่ยนวิธีสอนตามกาลเวลา ใช้จิตวิทยาพัฒนาคน เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center)

ภาพลักษณ์นักเรียน

มีความรู้ มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อตนเอง และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเท่าทันที่จะอยู่ในสังคมโลกอย่างฉลาด

1.3 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์

คติพจน์ของโรงเรียน

คติ เรียนดี	หมายถึง	เรียนดี ก็ฟ้าดี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม การให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้นักเรียนคิดชอบ ทำ ชอบ และรู้จักแก้ปัญหาชอบ
ก็ฟ้าดี	หมายถึง	การมุ่งให้นักเรียนทุกคนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งด้าน ร่างกาย และ จิตใจ พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนมีน้ำ ใจเป็นนักกีฬา
มีวินัย	หมายถึง	การมุ่งให้นักเรียนมีความประพฤติอยู่ใน ระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อสังคม

ใฝ่คุณธรรม หมายถึง การปลูกฝังลักษณะนิสัยของนักเรียนให้มี คุณธรรมประจำใจใฝ่และปฏิบัติธรรมในสิ่งที่ถูกต้องได้

ปรัชญาประจำโรงเรียน

นักปราชญ์ คือ ผู้มีปัญญา เป็นเครื่องประดับอันสูงสุด

โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เดิมเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด จังหวัดพระนคร เปิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2504 รับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตลอดมา และได้พัฒนามาโดยลำดับวันที่ 1 ตุลาคม 2516 ได้โอนไปสังกัด กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา

วันที่ 1 ธันวาคม 2517 ได้เปลี่ยนจากโรงเรียน ประถมศึกษา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยความริเริ่มของอาจารย์ใหญ่ขณะนั้น คือ นายทับทิม บุญยพัชรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่มีความสามารถที่จะเรียน ให้มีโอกาสเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา จึงค่อย ๆ ยุบเลิกชั้นประถมศึกษา ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2512 สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และได้ขยายเปิดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปี 2522

ปัจจุบัน โรงเรียนมีพื้นที่ 10 ไร่ 90 ตารางวา มีอาคารเรียน 3 หลัง จำนวนห้องเรียน 32 ห้อง ห้องพิเศษ 32 ห้อง อาคารโรงฝึกงาน 1 หลัง 6 ห้อง สนามบาสเกตบอล สนามอเนกประสงค์ ห้องน้ำ ห้องส้วมชาย 3 หลัง 29 ห้อง หญิง 1 หลัง 17 ห้อง มีที่พักผ่อนดูหนังสือทั่วบริเวณโรงเรียน บ้านพักครู 2 ห้อง แพลตฟักร่าง 2 หลัง 18 ห้อง อาคารหอประชุม – โรงอาหาร 1 หลัง

จำนวนครู – อาจารย์ ปัจจุบัน 128 คน ลูกจ้างประจำ 17 คน นักเรียน 2,243 คน เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

นโยบายโรงเรียน

1. สอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้พื้นฐาน สำหรับนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุขตามอัตภาพ
2. เน้นความรู้ทางด้านวิชาการ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จนประสบความสำเร็จ
3. อบรมให้นักเรียนพัฒนาตนเองทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพ พลานามัย โดยเน้นการประพฤติตนเป็นคนสำคัญ

4. อบรมให้นักเรียนใช้สติปัญญา ในการดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

เกียรติประวัติโรงเรียน

- ปี 2529 - ได้รับรางวัลโรงเรียนมัธยมศึกษาดีเด่น ขนาดใหญ่
- ปี 2530 - ได้รับรางวัลผลงานดีเด่นด้านส่งเสริมจริยธรรมเด็ก จากกรมการศาสนา
- ได้รับรางวัลเป็นสถานศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านจริยธรรมได้ดี
เด่นจากกรมสามัญศึกษา
- ปี 2536 - โรงเรียนได้รับโล่ในฐานะที่ได้รับยกย่องว่าประพฤติดี และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด จากปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ปี 2538 - ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณเป็นโรงเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมดีเด่นระดับ
มาตรฐานเหรียญทองประจำปีการศึกษา 2537 จากกรมสามัญศึกษา
- โรงเรียนได้รับคัดเลือกจากกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 4 ให้ได้รับรางวัลสถานศึกษาที่จัดกิจกรรมวันแม่ดีเด่น จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- ปี 2539 - ได้เลือกเป็นศูนย์วิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง
กลุ่มที่ 4
- ได้รับรางวัลครูแม่แบบ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ จากคุรุสภา
- ปี 2540 - ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณรองชนะเลิศระดับจังหวัด ประเภทมัธยมศึกษา
จากผลการประกวดการจัดกิจกรรม ตามโครงการเสมารวมใจด้านกัญยาบ้า
ของสถานศึกษาในส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)
- ได้รับคัดเลือกเป็นผู้บริหารดีเด่นของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.)

2. ความหมายของความคิดเห็น

2.1 ความหมาย

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

ฮอร์นบี และคนอื่น ๆ (Hornby and others. 1968 : 682) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อหรือการลงความคิดเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้ที่อันแท้จริง ความคิดเห็นคือ ความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงได้

ซูซา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2520 : 104) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็น และเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

ประกาเพ็ญ สุวรรณ (2530 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การลงความคิดเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

พจนานุกรมทางการศึกษา (1973 : 399) ได้ให้ความหมายความคิดเห็น หมายถึง เป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้ที่อันแท้จริง แต่ตั้งอยู่ที่ใจ ความคิดและการลงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าน่าจะเป็นจริงตามที่คิดไว้

พจนานุกรมเวบสเตอร์ (Webster. 1973 : 399) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้ที่อันแท้จริง แต่ตั้งอยู่ที่ใจ ความคิดและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าน่าจะเป็นจริงตามที่คิดไว้

สรุป ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

2.2 การเกิดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ออลพอร์ท ได้ให้ความหมายว่าความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ด้านคือ (ศักดิ์ สุนทรเสถียร.

2531 : 4)

1. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อแม่ ครู พี่น้อง และคนอื่น ๆ
2. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีความคิดเห็นคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ
3. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการ ของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนคนอื่น ๆ
4. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นเรื่อย ๆ

3. ครูผู้สอน

การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดีเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของครู คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรมาสู่การปฏิบัติหลักสูตรนั้น แม้ว่าจะเขียนไว้ดีเพียงใด หากครูไม่มีความสามารถในการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ คุณภาพการศึกษาก็ย่อมจะไม่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ชม ภูมิภาค. 2529 : 145) ส่วนในด้านครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาชีพนั้นสิ่งสำคัญที่สุดคือ จะต้องมีความรู้ทั้งทางด้านวิชาชีพ วิชาสัมพันธ์และวิชาครู (ถาวร สารวิทย์. ม.ป.ป. : 89 - 90) เนื้อหาวิชาธุรกิจเกือบทุกวิชามักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการ หรือภาคทฤษฎีและการฝึกฝนปฏิบัติอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งวิชาแต่ละวิชาทางธุรกิจหมายถึง เนื้อหาสาระความรู้ทางวิชาการ รวมถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วย ฉะนั้น บทบาทของครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นจะต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เร้าใจและจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้ ฉะนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การสอนเป็นครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยครูผู้สอนวิชาธุรกิจควรมีคุณสมบัติต่อไปนี้

1. มีความสามารถในการสอน การสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิคและวิธีการสอนซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน รายวิชาที่สอนนั้นควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ในรายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อจะได้นำมาวางแผนสอนเรียงลำดับความยากง่าย ความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหา

3. ความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ผู้ที่จะเป็นครูนั้นมิใช่มีความรู้แต่เพียงแต่ในตำราหรือทางวิชาการเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ทางด้าน เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมการลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของวิชาธุรกิจ

4. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี โดยทั่วไปนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพอใจครูผู้สอน ฉะนั้นครูควรมีบุคลิกภาพของการเป็นครูหรืออาจจะเรียกได้ว่า "มีวิญญาณของความเป็นครู" เช่น แต่งกายเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตากรุณา มีขันติ มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีศรัทธาและความภูมิใจในความเป็นครูของตน นอกจากนั้น ครูที่สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีบุคลิกลักษณะ เป็นนักธุรกิจ ประกอบกันหรืออาจจะต้องมี "วิญญาณของความเป็นนักธุรกิจ" ด้วย เช่น ความคล่องแคล่วว่องไว มีทัศนคติที่กว้างไกล มีการบริหารเวลา และการวางแผนอย่างเหมาะสม มีความเที่ยงธรรม มีจรรยาวิชาชีพระดับคุณธรรม มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีความพยายามไม่ท้อถอย เป็นต้น ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจจึงจำเป็นต้องสวมวิญญาณสองวิญญาณเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นแบบอย่างและสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนเกิดความภูมิใจและก่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้

สมพงษ์ อุดมโชคทรัพย์ (2539 : 24 – 25) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครูธุรกิจไว้ดังนี้

1. ครูธุรกิจต้องเป็นผู้เข้มแข็ง เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนมีศิลปะในการสอน และเป็นผู้ตื่นตัวอยู่เสมอ จึงทำให้ชั้นเรียนก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และมั่นคงปราศจากความเหน็ดเหนื่อย หรือเบื่อหน่าย ชั้นเรียนที่จะมีบรรยากาศเข้มแข็งนั้น มักเกิดจากความเอาใจใส่ ความสนใจของครู ซึ่งจะทำให้นักเรียนปฏิบัติตามไปด้วย ในด้านศิลปะการสอนของครูแม้บางโอกาสจะต้องถึงขั้นที่คล้ายกับเป็นนักแสดงสมัครเล่นเมื่อจำเป็นก็ต้องทำ เพื่อให้ชั้นเรียนเกิดความตื่นตัวและสนใจ นอกจากนี้ยังมีสิ่งประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น เสื้อผ้า การแต่งกายของครู ควรได้พิจารณาให้สุภาพเหมาะสม ครูธุรกิจจะต้องพร้อมเสมอที่จะแสดงข้อคิดเห็น เป็นผู้อยากรู้อยากเห็น ทันท่อเหตุการ์ณของสังคม

2. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ สามารถเชื่อมโยงและใช้ความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นให้ได้ผลในการสอนและสภาพการณ์ประจำวัน พยายามหาวิธีการที่ดีและใหม่ ๆ และใช้วิธีการนั้นให้เกิดประโยชน์มากที่สุดรู้จักประสานงานกับเพื่อนครูด้วยกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงาน ทั้งนี้เพราะความรู้ทางด้านวิชาการและความรู้ด้านมนุษย์สัมพันธ์ จะช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจ ในชั้นเรียนก็จะยกย่องนับถือครูผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมที่จะปฏิบัติตามเสมอ

3. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีหลักการและเหตุผล จะต้องไม่พิจารณาความสามารถของตนเองสูงเกินไป และตัดสินระดับความรู้ของนักเรียนไปผิด ๆ ครูยอมรับความเหลื่อมล้ำ นักเรียนแต่ละคน

และในเวลาเดียวกันก็ไม่ควรยอมรับความไม่เท่าเทียมกันที่ไม่เป็นธรรม ครูต้องเป็นผู้เคารพต่อขอบเขตของกระบวนการเรียนรู้ และใช้วิธีการสอนซึ่งอยู่บนรากฐานความสามารถของนักเรียนในการที่จะให้นักเรียนเกิดเรียนรู้

4. ครูธุรกิจจะต้องเป็นประชาธิปไตย และจะต้องยึดถือกระบวนการประชาธิปไตยเชื่อถือในเอกสิทธิ์ของแต่ละบุคคล ย่อมต้องเห็นและทราบถึงจุดดีที่มีประจำตัวของนักเรียนพยายามนำความคิดเห็นและความรู้ของนักเรียนเหล่านี้ไปสู่ช่องทางที่มีประโยชน์และเกิดผล ครูธุรกิจต้องพยายามขจัดความคิดที่เป็นบงการและเป็นผู้บังคับนักเรียนตลอดเวลาออกเสีย บรรยากาศในชั้นเรียนจะเป็นประชาธิปไตย ก็โดยที่ยึดถือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ แม้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของครู ครูควรต้องเคารพทัศนะของผู้อื่น และย่อมต้องหวนหาสิทธิแห่งความคิดเห็นของผู้อื่นเช่นเดียวกับของตน ตลอดจนรับฟังข้อคิดเห็นเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงให้ดี

อัปสร มีสิงห์ (2534 : 12 - 13) ได้กล่าวว่า บทบาทของครูในการใช้หลักสูตร ครูควรปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยให้คำตอบแก่เด็กทุกเรื่อง ดังนั้น ครูจึงควรมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อสามารถชี้แนะแหล่งความรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน

2. ครูไม่ใช่ผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนด้วยการบอกให้เด็กจดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แต่ควรจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และค้นพบคำตอบด้วยตนเองจากการลงมือสัมผัสหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูให้การเรียนรู้จึงจะเกิดความเข้าใจ

3. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย อย่างจำเจอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง ไม่มีวิธีสอนใดดีที่สุดที่ใช้ได้กับทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์

4. การเรียนรู้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้และกระบวนการอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในทันที หากเป็นการสะสมไปทีละน้อยจนเกิดความชำนาญ

5. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องสอน

6. ต้องสังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

7. ติดตามและตรวจสอบ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับชั้น ยกย่องให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ดี

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล (ม.ป.ป. : 32 - 33) กล่าวว่า ครูผู้สอนเปรียบเหมือนผู้ดูแลโรงฝึกงาน และมีหน้าที่ดูแลสภาพต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การสอน กิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งเป็นผู้ควบคุม ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นผู้สอนให้ความรู้และทักษะแก่ผู้เรียนและความคิดแก่ผู้เรียน

อนันต์ รัตมี (2530 : 30 – 32) กล่าวว่า ครูนอกจากจะสอนความรู้ความเข้าใจและทักษะใหม่ ๆ ในอาชีพแล้ว ยังจะต้องให้การอบรมจรรยาบรรณ ให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีในอนาคต ดังนั้น ครูเป็นผู้มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะนิสัย นักเรียนจะนำแบบอย่างของครูไปใช้ในวันข้างหน้า ครูจึงไม่เพียงแต่จะฝึกให้ผู้เรียนมีคุณภาพเท่านั้น แต่ต้องฝึกให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และบริการเป็น

กรมอาชีพศึกษา (2536 : 55 – 56) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพด้านครูผู้สอน พบว่า ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาการสอน มีการวางแผนการสอน ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนโดยการบรรยาย และส่วนใหญ่ยังไม่ได้เชิญวิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้พิเศษแก่นักศึกษา

พนม เพ็งศิริ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการจัดอาชีวศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนได้ข้อสรุปว่า ครูผู้สอน มีการพัฒนาและการฝึกอบรมครูผู้สอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ครูผู้สอนเป็นผู้มีความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

ศิริพงษ์ พยอมแย้ม (2533 : 10) จึงได้ให้ความเห็นว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์ ความสามารถของบุคคลต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถ เช่น ครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ชนิดดีเลิศ จะมีจำนวนน้อยมาก ครูที่มีความสามารถระดับดีจะมีจำนวนน้อย ครูที่มีความสามารถระดับปานกลางจะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ครูที่มีความสามารถน้อยจะมีจำนวนค่อนข้างน้อย และครูที่มีความสามารถน้อยที่สุดจะมีจำนวนน้อยที่สุด ครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดอย่างดีเลิศนั้น อาจจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยบ้าง จึงจะสอนได้ดีเท่ากับครูประเภทแรก ครูที่สอนอยู่ในระดับปานกลางจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากยิ่งขึ้น และครูที่มีความสามารถค่อนข้างน้อย ก็ยังมีความต้องการใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากกว่าครูในระดับปานกลาง ครูประเภทสุดท้ายที่มีความสามารถน้อยที่สุดยังมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากที่สุด จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้

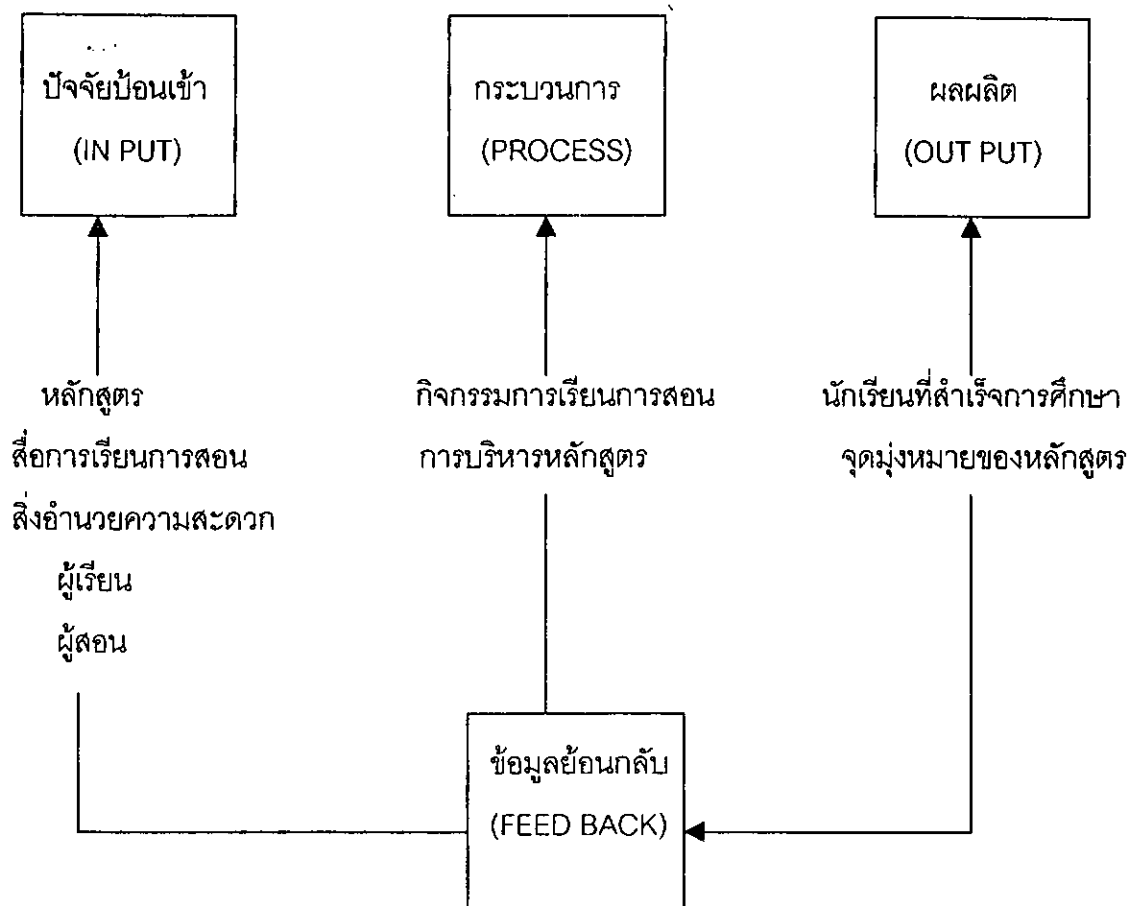
สรุปได้ว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของครูผู้สอน คือ สอน ให้การอบรม ให้คำปรึกษา สนับสนุน ชี้แนะ ให้กับผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีวิชาชีพและเป็นพลเมืองดีของสังคม รวมถึงหน้าที่ในกรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ได้เปลี่ยนแปลงไป อันจะเป็นการสร้างศรัทธาให้แก่ผู้เรียนอีกทางหนึ่ง

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การใช้หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและพึ่งพาอาศัยกัน สถานศึกษามีหลักสูตรกำกับการสอนไว้แน่นอน เน้นการเรียนการสอนโดยเฉพาะผลสำเร็จ จากการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปในแนวมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องตรงกับระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2533 จะต้องใช้วิธีดำเนินการสอนจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียนโดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ (เสาวนีย์ ศึกษา บัณฑิต. 2528 : 57 – 58)

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไรบ้าง
2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้
  - 2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์
  - 2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจะจัดในรูปแบบใด
  - 2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนอย่างไร
  - 2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของระบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

(พงศ์ หนวดาล. 2531 : 5)

1. ปัจจัยป้อนเข้า เป็นปัจจัยที่ป้อนเข้าสู่ระบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนขึ้น อันประกอบด้วย

- 1.1 หลักสูตร ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เกิดทักษะ ความสนใจ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ จึงถือเป็นหน้าที่โดยตรงของโรงเรียน
- 1.2 ผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียน และในสหวิทยาเขต
- 1.3 ผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอนเปรียบเหมือนผู้ดูแลและมีหน้าที่ดูแลสภาพต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การสอน กิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งเป็นผู้ควบคุม ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นผู้สอนให้ความรู้และทักษะแก่ผู้เรียนและความคิดแก่ผู้เรียน
- 1.4 สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ โสตทัศนอุปกรณ์ ประเภทวัสดุ และอุปกรณ์ เป็นกระบวนการใช้ที่นำมาประกอบในการจัดการเรียนการสอน
- 1.5 สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อาคาร เครื่องมือ วัสดุ และอุปกรณ์อื่น ๆ

ปัจจัยป้อนเข้านี้เป็นสิ่งที่จะนำเข้าสู่ระบบการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนขึ้น จะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไม่ได้ ทำให้กระบวนการเรียนการสอนไม่สมบูรณ์ และสามารถบรรลุเป้าหมายได้

2. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ครูเน้นให้ผู้เรียน ร่วมกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความรู้ความสามารถ และทักษะความชำนาญ สามารถออกไปประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย

2.1 การบริหารหลักสูตร คือผู้เรียนและผู้สอนให้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนตามสาขาวิชาต่าง ๆ โดยใช้สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้วางไว้

2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ครูจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถอย่างกว้างขวาง ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ผลผลิต คือ ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน และเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

4. ข้อมูลย้อนกลับ เป็นกระบวนการในการประเมินระบบการจัดการเรียนการสอน โดยประเมินผลจากปัจจัยป้อนเข้า กระบวนการจัดการเรียนการสอน และผลผลิตเพื่อให้ทราบปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอน

นิรุติ จันทนะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของ คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร พบว่าสิ่งที่ควรจะต้องปรับปรุงในแต่ละด้านคือ

1. ด้านการเรียนการสอน คือ การจัดทำป้ายนิเทศ หรือ นิทรรศการ ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เพื่อเป็นการเสริมความรู้
2. ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การจัดเตรียมเครื่องมือ วัสดุ และ อุปกรณ์ให้พร้อมในการสอน
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ควรปรับปรุงให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

สรุป จะเห็นได้ว่า การจัดการสอน จะต้องมียอดค์ประกอบหลายประการ ส่วนการกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียน ทรัพยากร เป็นตัวกำหนด การสอนวิชาชีพ

4. กิจกรรมการเรียน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน กับ ผู้สอน จัดทำขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริมให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนที่กำหนดไว้ด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งเนื้อหา วัตถุประสงค์ วิธีสอน ระยะเวลาที่เรียน ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 151) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากสอนปกติ คือ การสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ห้องสมุด เพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาการศึกษาของตนเอง

บรรจง อภิตติกุล (2533 : 28 - 29) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) ครูผู้สอนควรมีวิธีสอนโดยอธิบายเนื้อเรื่องที่สอนให้เข้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนใช้เวลามากพอสมควร สำหรับการสอนเรื่องหนึ่ง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหา หรือโจทย์ที่ทำแบบฝึกหัด ครูผู้สอนควรมีสมุดบันทึกลำหรับแนวคิดวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนทางการบัญชีเน้นการเรียนด้วยการปฏิบัติให้มาก

สงัด อุทรานันท์ (2526 : 64 - 67) กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบกิจกรรม 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสมบูรณ์คือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนดีขึ้น และจดจำได้นาน หรือช่วยให้การเรียนการสอนในครั้งต่อไปเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนได้แก่ การสรุป ทบทวนและการสั่งงาน
2. กิจกรรมเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ช่วยชักนำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้สอนนำมาสอน ได้แก่ การเตรียมสภาพแวดล้อมในการเรียน การสร้างความสนใจ
3. กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมหลักที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการให้ความรู้ หรือฝึกให้เกิดทักษะ หรือสร้างเจตคติตามที่ได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้เรียนพร้อมกัน

4. กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำการฝึกซ้อมเพื่อสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมาแล้วให้ดียิ่งขึ้น กิจกรรมสร้างเสริมทักษะทำได้โดยการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทำแบบฝึกหัด หรือ ทำงานตามที่ครูมอบหมาย

เมธี ปิณฑนนท์ (2531 : 45 – 50) กล่าวถึงวิธีการสอนไว้ดังนี้คือ

1. สอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษ เป็นการสอนที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ

2. สอนแบบสาธิต นักเรียนสามารถเห็นการกระทำได้ ชอบสอนในเชิงปฏิบัติ และมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ

3. สอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่นจะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้นประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ หลักการของการอาชีวศึกษาอยู่ที่การปฏิบัติได้จริง มิใช่มีความรู้ในทางทฤษฎีเท่านั้น

4. สอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น สร้างสถานการณ์ประกอบการจำลองให้ นักศึกษาได้เข้าฝึกงานจริง

5. สอนด้วยสื่อทัศนูปกรณ์ เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์ แผ่นใส วิธีการสอนแบบนี้ได้รับความนิยมสูง เพราะนักศึกษาสนใจมาก ขณะนี้กรมอาชีวศึกษา ให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง

6. สอนแบบบรรยาย เป็นวิธีสอนง่ายที่สุด ใช้ร่วมกับวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์มาก

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2529 : 6 – 7) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแผนการสอนว่า จุดมุ่งหมาย หรือ จุดประสงค์ สำคัญอย่างไร ผู้สอนในฐานะผู้จัดกิจกรรมให้กับผู้เรียน ควรจะได้พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์ และสามารถทำให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย หรือ จุดประสงค์นั้น ๆ ง่ายที่สุด เร็วที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย

มานิดา อุซชิน (2525 : 167) เสนอเกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. ต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าใจ ให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนทั้งภายใน และภายนอกเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้รู้ หรือ เกิดทักษะวิชานั้น ๆ

2. ต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพ สามารถปฏิบัติงานของกิจกรรมการสอนได้

3. ต้องสอนแต่สิ่งจำเป็นตามลำดับของการจัดสภาพการณ์ในการสอนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ โดยมีการวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า

4. ต้องใช้วิธีสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

พิสิฐ เมธาภัทร และธีรพล เมธิกุล (2531 : 92 – 93) กล่าวถึงการสอนไว้ว่า กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักการและเหตุผลเป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นกิจกรรมในด้านมีดังนี้

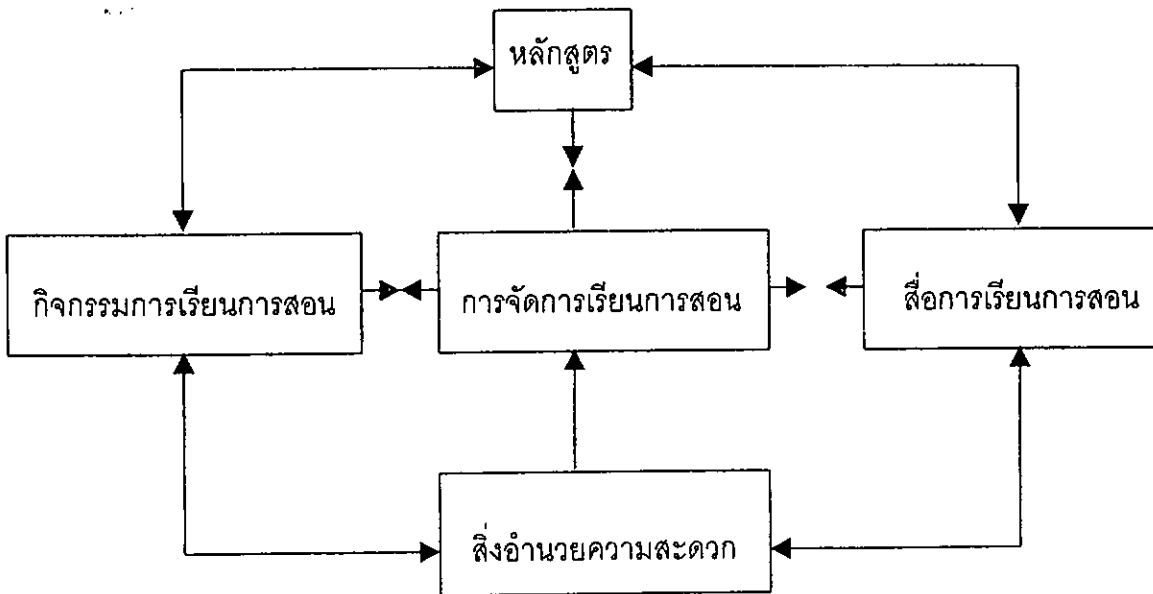
1. ด้านการสอน หมายถึง การเลือกวิธีสอน และเทคนิคการสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
2. ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจใน จุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
3. ด้านการวัดผล หมายถึง การเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ได้
4. ด้านประเมินผลการสอน หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการสอนทั้งหมดได้ ตั้งแต่การวางจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา วิธีสอน ตลอดจนความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการวัดผลที่ผู้สอนได้กระทำ

เป็รื่อง กิจรต์นี้ (2530 : 30) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านกรรมวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตรและนอกหลักสูตร เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพได้ ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมุ่งที่ตัวครู โดยเฉพาะครูเทคนิค และครูช่างอุตสาหกรรม ในทุกระดับ การศึกษานั้นควรเน้นทางด้านการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 57) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบหนึ่งอาจจะเหมาะสมกับบทเรียนหนึ่ง แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับอีกบทเรียนหนึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจในการเลือกวิธีสอนอย่างเหมาะสมเอง จึงจะเกิดประสิทธิภาพการสอนอย่างแท้จริงและเกี่ยวกับเรื่องนี้

พงศ์ หรดาล (2531 : 108) ได้ให้ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทั้งนี้เพราะการเลือกกิจกรรมต้องสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของบทเรียน
2. เนื้อหาวิชา
3. ผู้เรียน
4. ผู้สอน
5. เครื่องอำนวยความสะดวกและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยสอน
6. เวลา

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม (นิรุทธิตี จันทนะทรัพย์. 2536 : 42)

การจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมของวิทยาลัยการอาชีพ นั้นได้พัฒนาและวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยังผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาได้ความรู้ ความสามารถ มีภูมิปัญญา มีความคิดกว้างขวาง มีเจตคติที่ดีงาม และสามารถปฏิบัติงานได้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนี้

มอลลีย์ (Molley. 1978 : 27) กล่าวว่า วิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนวิชาการงานและอาชีพเรียงตามลำดับคือ การสอนแบบสาธิต สอนแบบอภิปราย สอนแบบแก้ปัญหา สอนแบบค้นคว้า สอนแบบสอบสวน สอนแบบโครงสร้าง สอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง สอนแบบใช้ภาพเคลื่อนไหว สอนแบบประชุม การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ สอนแบบใช้วิชาการด้านอื่น ๆ เข้าช่วยในการสอน การสอนแบบแลกเปลี่ยนความรู้ สอนแบบสัมมนา สอนแบบศึกษานอกสถานที่ การสอนโดยการฝึกงาน การสอนโดยใช้โทรทัศน์ การสอนโดยใช้ชุดการสอน การสอนแบบศึกษาเฉพาะกรณี

พงษ์เกษม ขวาของ (2531 : 25) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาช่างในโรงฝึกงาน จำเป็นต้องแบ่งพื้นที่ออกเป็นสวนตามลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งการจัดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ห้องปฏิบัติการหลัก (Main Laboratory Space) เป็นสถานที่จัดไว้เพื่อการสอนภาค

2. ห้องปฏิบัติงานช่วย (Auxiliary Laboratory Space) เป็นสถานที่ใช้เป็นส่วนช่วยเหลือเพื่อเสริมห้องปฏิบัติการหลัก เพื่อให้การเรียนรู้วิชาอุตสาหกรรมศึกษาได้ผลยิ่งขึ้น เช่น ห้องเขียนแบบ เฉพาะช่าง ห้องสมุด ห้องพักครู ห้องพ่นสี ห้องบรรยาย ห้องเก็บวัสดุ ห้องเก็บเครื่องมือ เป็นต้น โดยทั่วไปมักออกแบบให้อยู่ใกล้หรือติดกับห้องปฏิบัติการหลัก

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 183 – 197) กล่าวว่า การจัดและการดำเนินการเรียนการสอนจะเป็นไปด้วยดีก็ด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษาโดยเฉพาะครู – อาจารย์ ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ งานจัดการเรียนการสอนมีหลายงาน ได้แก่ การจัดทำประมวลการสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูอาจารย์เข้าสอน การสอนซ่อมเสริม การเลือกตำราเรียน การจัดทำคู่มือครู การจัดทำคู่มือนักเรียน สถานศึกษาวางแนวปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

สมิตร คุณนากร (2523 : 137) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมหรือการสอนย่อมแตกต่างกันตามสภาพและลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม

กิติมา ปรีดีดิolk (2532 : 67) กล่าวว่า การจัดห้องสมุด เป็นแหล่งรวมวิชาการที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มีความคิดกว้างขวาง ห้องสมุดจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้มีการจัดห้องสมุดให้ดี ถูกต้องและเพียงพอต่อความต้องการ

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (ม.ป.ป. : 86) กล่าวว่า ประโยชน์ของห้องสมุดไว้ดังนี้

1. เป็นแหล่งที่จะแสวงหาความเป็นเลิศทางวิชาการของครูและนักศึกษา
2. เป็นแหล่งที่ให้ความสุข เพลิดเพลินในยามว่างจากการเรียนและได้รับประโยชน์จากการอ่าน
3. เป็นแหล่งสร้างบุคคลให้เป็นรัฐบุรุษ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นแหล่งปลูกฝังบุคลิกภาพของบุคคลได้ทุกระดับ เช่น นิสยรักการอ่าน การค้นคว้า
5. เป็นแหล่งที่สามารถหล่อหลอมพฤติกรรมของคนในด้านสังคม อารมณ์ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย
6. เป็นศูนย์ของทรัพยากรทั้งหลายที่มนุษย์จะเข้าไปแสวงหาความรู้ได้อย่างอิสระ
7. เป็นแหล่งที่ให้บริการทางด้านวิชาการที่สมบูรณ์

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นวิธีการที่ผู้สอนนำมาถ่ายทอด ความรู้ทักษะและเจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยมีแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบการจัดกิจกรรมเตรียมผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วินิจ เกตุขำ และชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2522 : 249) ผู้สอนต้องมีความสามารถในการใช้สื่อการสอนได้อย่างมีถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ตามความสามารถและวัยของผู้เรียน

กิตานันท์ มลิทอง (2536 : 83) กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนว่า สื่อการเรียนการสอนจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อบทเรียนที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล
3. ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น
4. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น
6. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 245 – 247) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ผู้สอนควรมีบทบาทในด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน

บทบาทของผู้บริหารด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน

1. จัดให้มีอาคารสถานที่ งบประมาณ บุคลากรงานด้านสื่อการเรียนการสอน
2. มีความรู้ความสามารถในการอำนวยความสะดวกบริการสื่อการเรียนการสอน
3. มีนโยบายและวางแผนจัดโครงการผลิตสื่อการเรียนการสอน

4. สนับสนุนและส่งเสริมการใช้สื่อการสอน

บทบาทของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน

1. อาจารย์ควรฝึกการใช้สื่อเป็นอุปกรณ์การสอนและใช้ให้ถูกวิธี
2. อาจารย์ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้สื่อการสอน
3. อาจารย์ผู้สอนเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการใช้สื่อเป็นอุปกรณ์การสอน และจำเป็นต้องใช้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พงศ์ หรดาล (2531 : 195) ได้กล่าวว่าสื่อการเรียนการสอนมีบทบาทต่อการเรียนการสอนของครู โดยสื่อการเรียนการสอนสามารถช่วยครูในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ช่วยครูในการแนะนำ และควบคุมผู้เรียนให้มีพฤติกรรมในทางที่พึงปรารถนา
2. ช่วยครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ
3. ช่วยให้ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
4. ช่วยให้ครูสอนได้ง่าย
5. ช่วยให้ครูสอนได้รวดเร็วและถูกต้องมากยิ่งขึ้น
6. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มากขึ้น

วรรณา เจียมทะวงษ์ (2528 : 2-3) ได้ทัศนะว่า สื่อการสอนเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งอาจไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง ครูจึงควรพิจารณานำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างที่ให้นเนื้อหาสาระความรู้ เกี่ยวข้องกันมาใช้ร่วมกันหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการใช้สื่อประสม (multi media) ในการสอน สื่อประสมนอกจากจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ให้มากขึ้นแล้ว ยังช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่น่าสนใจว่าการเรียนรู้เนื้อหานั้น ๆ จากสื่อเพียงชนิดเดียว

ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทวัสดุ ได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง เช่น กระดาษ ซอล์ก ดินสอ แผ่นใส เป็นต้น
2. ประเภทวัสดุทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
3. ประเภทเทคนิคและวิธีการ ได้แก่ การแสดง การสาธิต โดยหลักการแล้วครูผู้สอน จำเป็นต้องฝึกเทคนิควิธีการใช้วัสดุและทัศนูปกรณ์ เหล่านั้นจนเกิดความชำนาญ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือและมีความมั่นใจในตัวครูมากขึ้น และสื่อการเรียนการสอนจะเป็นตัวกลางที่สามารถช่วยให้จัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

เป็รื่อง กิจวัตน์ (2530 : 94) ได้กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนว่า ประกอบด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสาร ตำรา แหล่งวิทยาการตลอดจนนวัตกรรมต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้สอนใช้เวลาไม่มากนักที่จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจดีขึ้นในด้านความหมายของสื่อการเรียนการสอนนั้น

กรมวิชาการ (2521 : 7) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ สื่อการเรียนการสอนยังเป็นสิ่งเร้าความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียนรู้ต่อไป เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สรุป การใช้สื่อการเรียนการสอน เป็นส่วนที่จะช่วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเป็นส่วนสนับสนุนในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนควรจะมีความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอนและความสามารถของผู้เรียน

5. อาคารสถานที่

ความหมายอาคารสถานที่

หมายถึง การให้บริการในด้านบริเวณ หรือ อาคารสถานที่ภายในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียน

อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จึงต้องจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพดี ถูกหลักวิชาการ เพื่อเอื้อต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และดึงดูดความสนใจแก่นักเรียนให้รู้สึกศรัทธา ตลอดจนสร้างบรรยากาศในโรงเรียนที่ดี

กรมสามัญศึกษา (2531 : 8) ได้ให้ความหมายของอาคารสถานที่ในโรงเรียนว่า หมายถึงการรับรู้หรือความรู้สึกที่สมาชิกในโรงเรียนมีต่อโรงเรียน และอาจรวมถึงความรู้สึกที่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และชุมชนมีต่อโรงเรียนด้วย สภาพแวดล้อมดีก็จะทำให้เกิดความรู้สึกและประทับใจ พอใจ อပ်อุ่นใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิก หากสภาพแวดล้อมไม่ดีก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ขาดความรัก ความผูกพันต่อโรงเรียน ขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของ เบื่อหน่าย ห่วงเหินเฉยเมย ว่าเหว

กรมสามัญศึกษา (2532 : 1) ได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของสถานศึกษาไว้ว่า สถานศึกษาจะต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การคมนาคม และการจัดสาธารณูปโภคสะดวก มีกำหนดไว้ดังนี้

1. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่สามารถจัดการสาธารณูปโภคได้สะดวก
2. สถานศึกษาดังอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก ไม่ห่างไกลจากชุมชน
3. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย ห่างไกลแหล่งหรือสิ่ง

เสื่อมโทรม สิ่งรบกวน เช่น กลิ่น เสียง การสั่นสะเทือน

4. สถานศึกษาดังอยู่ในสถานที่ที่สามารถจัดอาคารสถานที่ได้สะดวก ประหยัดและมั่นคง ไม่เป็นที่ลุ่ม หรือ ที่ดอนเกินไป สามารถจัดระบบระบายน้ำได้ดี

สปลันด์ อุตกฤษฏ์ และคนอื่น ๆ (2533 : 240 – 241) โรงเรียนนอกจากมีพื้นที่ เพียงพอ มีอาคารครบถ้วนแล้ว การวางแผนอาคารเรียน จะต้องมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตร และเป้าหมายทางการศึกษาเป็นอย่างดี เชื้ออำนาจต่อการเปลี่ยนแปลง และให้เข้ากับได้กับสถานการณ์การเรียนในอนาคต อาคารเรียนได้รับการออกแบบมาให้สามารถปรับเปลี่ยนได้มากเพียงใด ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาคารและการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ความสอดคล้องกันระหว่างหลักการทางการศึกษาและการปรับเปลี่ยนอาคารที่จะเป็นไปได้จริงนี้ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การสอนบรรลุผล

สวัสดี สายประสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2531 : 628) กล่าวว่า เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวให้ผู้สัมผัสมีความโน้มเอียงไปกับสภาพแวดล้อมนั้น เป็นการปรุงแต่งสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีบรรยากาศใ้มน้ำวความรู้สึกของเด็กให้มีความสงบ เห็นสิ่งดีงามในธรรมชาติ สังคม และสภาพแวดล้อมของชีวิต มีความพึงพอใจที่จะเรียน ทำให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้โดยง่าย

ประทุม นพคุณ (2535 : 134 – 135) กล่าวว่า ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดอาคารสถานที่ของโรงเรียนไว้ว่า อาคารสถานที่เป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่เรียน ฝึกปฏิบัติ ทำงาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ และพักผ่อนหย่อนใจ อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างความศรัทธาในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกของสถานที่นั้น อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนสวยงามสะอาด ร่มรื่นน่าอยู่ ก็จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกศรัทธา สบายใจ อารมณ์แจ่มใส และเป็นการปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยไปในตัวด้วย ดังนั้น จึงต้องจัดอาคารสถานที่ให้มีความเป็นระเบียบ จัดบรรยากาศให้ร่มรื่น มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และวางระบบการใช้อาคารสถานที่อย่างเหมาะสมและมีระเบียบ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วมของโรงเรียน

กรมอาชีวศึกษา (2538 : 4) อาคารสถานที่ที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนย่อมต้องการห้องเรียน และสภาพแวดล้อมที่เชื้ออำนาจต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาในปัจจุบันจึงควรให้ความสำคัญต่ออาคารเรียนและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นกว่าเดิม และจัดให้สอดคล้องกับ หลักวิชาการ และธรรมชาติของผู้เรียนด้วย

สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ (2514 : 2) ได้กำหนดมาตรฐานสากลของอาคารสถานที่ที่เหมาะสมในสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ควรมีขนาดมาตรฐานสากล มีอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนครบและทันสมัย ซึ่งจะกระตุ้นให้นักเรียน นักศึกษามีความอยากรู้อยากเห็นและควรเป็นห้องเฉพาะของแต่ละวิชา

2. ห้องพักอาจารย์ ต้องคำนึงถึงความสะดวกต่อการทำงานของอาจารย์ ควรเป็นห้องที่มีอุปกรณ์ในการเตรียมการสอนครบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีที่พักผ่อนในเวลาว่างเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ด้วยกัน จะได้เกิดความสัมพันธ์สนมกลมเกลียวกัน

3. ห้องพักนักศึกษา ต้องเป็นสถานที่ให้นักศึกษาได้พบปะพูดคุยกับเพื่อน หรืออาจมีกีฬาในร่มรวมอยู่ด้วยก็ได้

4. ห้องน้ำ ห้องส้วม มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้ ห้องน้ำชาย หญิง ต้องแยกออกจากกัน มีสุขภัณฑ์เครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น สบู่ กระดาษชำระ ฯลฯ อากาศถ่ายเทได้ดี

5. ห้องสมุด มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษา ต้องมีหนังสือที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา ค้นคว้า มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีการฝึกให้นักศึกษาใช้ห้องสมุด เป็นต้น

6. ห้องเรียนต้องออกแบบให้ถูกสุขลักษณะ ทางระบายอากาศต้องมีการถ่ายเทได้ดีสำหรับบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณรอบอาคารทั่ว ๆ ไป ควรมีพวงไม้ร่ม ตลอดทั้งทางเดินที่ปลอดภัย ที่นั่งพักผ่อนศึกษาควรจัดไว้เป็นมุม

7. โรงอาหารต้องออกแบบให้โปร่ง สะดวกสบายต่อการทำความสะอาดมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่มีสิ่งรบกวน และต้องรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

สมพงษ์ ชำกัญ (2524 : 85) กล่าวว่า ประโยชน์อาคารสถานที่ของสถานศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม สังกัด กรมอาชีวศึกษา พบว่า โดยเฉลี่ยทุกวิทยาลัยเทคนิคมีการใช้ประโยชน์ห้องเรียนต่ำกว่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ทั้งอัตราการใช้ห้องและอัตราการใช้พื้นที่ ส่วนโรงฝึกงานมีการใช้ประโยชน์ด้านอัตราใช้ห้องสูงกว่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

ดุษฎี สรรประดิษฐ์ กล่าวว่า อาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในด้านกายภาพ ไม่ว่าจะอาคารเรียน ห้องเรียน ที่พักผ่อนหย่อนใจ และห้องสมุดที่จะช่วยผลักดันให้การเรียนการสอนได้สัมฤทธิ์ผล

อนันต์ รัชมี (2530 : 11) กล่าวว่า โรงฝึกงาน หมายถึง อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน มีเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเทคนิคใหม่ ๆ ตลอดจนถึงนิสัย ที่ดีด้านการปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูจะต้องปฏิบัติงานที่สำคัญ คือ การจัดโรงฝึกงานให้มีความพร้อมที่ผู้เรียนจะเข้าไปใช้ได้ทันที และต้องพยายามสร้างความเข้าใจร่วมกับผู้เรียนว่า โรงฝึกงานเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน ที่ผู้เรียนจะต้องออกไปฝึกและเน้นเป็นพิเศษมิใช่มุ่งเพื่อให้มีผลงานที่ดีเท่านั้น

ปริญญา อังศุสิงห์ (2529 : 23) กล่าวว่า โรงเรียนที่ดีไว้ว่าจะต้องมีคุณลักษณะ 10 ประการ ดังนี้

1. ความเพียงพอ (Adequacy) หมายถึง พื้นที่บริเวณอาคาร ห้องเรียน และอุปกรณ์ต่าง ๆ เพียงพอ
2. ความเหมาะสม (Suitability) หมายถึง ความเหมาะสมในการเลือกสถานที่ตั้งของโรงเรียน ลักษณะของพื้นที่ การจัดห้องต่าง ๆ เป็นต้น
3. ความปลอดภัย (Safety) หมายถึง การป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ หรือ อันตรายต่าง ๆ
4. สุขลักษณะ (Healthfulness) หมายถึง การพิจารณาส่งเสริมในด้านสุขภาพ และอนามัย เป็นหลัก
5. ระยะเวลาการติดต่อใช้สอย (Accessibility) หมายถึง เส้นทางหรือระยะทางจากบ้านมา โรงเรียน หรือจากจุดต่าง ๆ ในบริเวณโรงเรียน
6. การยืดหยุ่นได้ (Flexibility) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ ผนังกัน หรือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ใช้ประโยชน์แก่กิจกรรมหลาย ๆ อย่างได้
7. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การใช้พื้นที่ อาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ได้ผลเต็มที่
8. การประหยัด (Economy) หมายถึง การวางแผนผังบริเวณ ออกแบบอาคารให้คุ้มค่ากับเงินที่ได้ลงทุนไป และเสียค่าบำรุงด้วย
9. การขยายตัว (Expansibility) หมายถึง การขยายตัวของบริเวณและอาคาร โดยมีการออกแบบที่เหมาะสม ขยายตัวได้ง่ายและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย
10. รูปร่าง (Appearance) หมายถึง การวางแผนผังบริเวณโรงเรียน อาคารและการตกแต่งภายในภายนอกให้เป็นที่ชุมชนแก่ผู้พบเห็น รวมทั้งการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ให้สวยงาม และสะอาดอยู่เสมอ

สรุปได้ว่า การเตรียมอาคารอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ให้มีความพร้อมสำหรับการเรียนการสอน นับเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสายธุรกิจ ของ สหวิทยาเขตจันทบุรี

กรมอาชีพศึกษา (2536 : 55 – 56) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพอาชีพศึกษา พบว่า

1. ด้านครูผู้สอน ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาการสอน มีการวางแผนการสอน ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนโดยการบรรยาย และส่วนใหญ่ยังไม่ได้เชิญวิทยากร หรือ ผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้พิเศษแก่นักศึกษา

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูมักใช้สื่อประเภทเอกสาร ตำรา ซึ่งในวิชาชีพภาคปฏิบัติยังขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ และความทันสมัยของสื่อในบางสาขาวิชา

พนม เพ็งศิริ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการจัดอาชีวศึกษาโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ได้ข้อสรุป ดังนี้

1. เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ มีองค์ประกอบคือ เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ ในสถานศึกษาทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี

2. ผู้สอน มีองค์ประกอบคือ การพัฒนาและการฝึกอบรมผู้สอนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

ณัฐ จุลสุวรรณ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจำกลางคลองเปรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสันโดยรวม และเป็นรายด้านในระดับเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาล้าสมัยเกินไป เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับเวลา นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน ครูผู้สอนขาดความยุติธรรมในการให้คะแนน อุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึกภาคปฏิบัติเก่าไม่ทันสมัย มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนให้ทันสมัย ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ในการสอนภาคปฏิบัติมากขึ้น และให้เวลากับการฝึกภาคปฏิบัติมากขึ้น

นิรุติ จันทะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชา อุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร สิ่งที่ควรปรับปรุงในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ การจัดทำป้ายนิเทศหรือนิทรรศการเพื่อเสริมความรู้ ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ควรปรับปรุงให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

3. ด้านการจัดกิจกรรมเรียนการสอน คือ การจัดเตรียมเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ให้มีความพร้อมในการสอน

ดำรง อิ่มทับ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการเรียนวิชาकरणและอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการเรียนมีปัญหา มากที่สุด ได้แก่ การขาดเอกสารตำรา คู่มือต่าง ๆ วัสดุฝึก อุปกรณ์และเครื่องมือไม่เพียงพอ ด้านกระบวนการเรียนมีปัญหา มากที่สุด ได้แก่ นักเรียนเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งจำนวนมากหรือน้อยเกินไป ด้านผลการเรียนการสอนปรากฏว่าการมีทักษะวิชาकरण และ อาชีพของนักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การมีอุปนิสัยรักการทำงาน อยู่ในระดับน้อย

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรไมน์ (Romine. 1974 : 139 – 143) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโรลาโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ คือ

1. บุคลิกภาพของครู เป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในวิชาที่ตนสอน
3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มิใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟัง
4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด
5. ด้านการประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบและให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย
6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

มาซาโยชิ (Mazayoshi. 1987 : Abstracts) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Vocational Education in Thailand. พบว่า ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้น แต่ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้แล้วการอบรมเพื่อให้ความรู้ใหม่ก็จะบรรลุผลซึ่งจะส่งผลถึงกาเรียนการสอน และประสิทธิภาพของนักเรียน และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้

บุคลากรมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาหาความรู้ ผู้บริหารควรจัดให้มีการสัมมนาทางวิชาการขึ้น ในสถานศึกษา หรือเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ

เฮลท์ และเพอร์ซี (สมคะเน คำจน. 2528 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Health and Percy. 1982 : 26) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ที่เรียนไม่เต็มเวลา กับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการ อาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

พงศ์ หาดาล (Pong Horadal. 1987 : 73 – 78) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Future of Vocational Education in Thailand Towards the Year 2009 A.D. Using the Delphi Approach. ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยสรุปประเด็นปัญหาไว้ดังนี้

1. หลักการ มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ดังนี้ คือ สามารถนำไปประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การเรียนด้านทฤษฎีและปฏิบัติสัมพันธ์กับการ เปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี

2. หลักสูตร ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี และพัฒนาให้ สอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. ผู้สอน ควรมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอย่างน้อย 3 ปี และได้รับการฝึกอบรม โดยตรงในสถานประกอบการประจำปี ตลอดจนการศึกษาอบรมทุกช่วงเวลา

เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ปรับให้สอดคล้องกับหลักสูตร และลักษณะของงานใน สถานประกอบการ เครื่องมือ เครื่องจักรใหม่ ๆ ต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลหลายท่าน ๆ ที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ยังคงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนในสหวิทยาเขต ัญฐมงคลในเรื่องการจัดการเรียนการสอนของสหวิทยาเขต เพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขา ธุรกิจ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตห้วยขวาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สาขาธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เขตห้วยขวาง กรมสามัญศึกษา จำนวน 160 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา จำแนกตามสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษา	ระดับชั้น	ประชากร
โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	มัธยมศึกษาปีที่ 6	90
โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ	มัธยมศึกษาปีที่ 6	30
โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์	มัธยมศึกษาปีที่ 6	40
รวม		160

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด โดยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้าน เพศ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 6ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขา ธุรกิจ ในเขตหน่วยชวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน กิจกรรมการเรียน ด้านอาคารสถานที่

2.2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน ด้านอาคารสถานที่ เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม

2. ศึกษาลักษณะรูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมเนื้อหา หลักการ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

4. นำแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวที่ครอบคลุมเนื้อหาและความมุ่งหมายที่วางไว้แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา(Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ

5.1 รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทยพิสุทธิ

5.2 อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์

5.3 รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วจึงนำกลับมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จำนวน 30 คน และโรงเรียนกุนนทีรุทธาราม จำนวน 40 คน รวม 70 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ (Item total correlation) ระหว่างรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ใช้เป็นคำถามจำนวน 41 ข้อ จากจำนวนคำถามทั้งสิ้น 42 ข้อ

8. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97

9. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 10 – 22 เดือน กันยายน พ.ศ. 2545

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในเขต วิทยาลัยสงฆ์ กทม สภามหาวิทยาลัย จำนวน 3 แห่ง และขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง แจกแบบสอบถามแก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บริหารโรงเรียนแล้วผู้ศึกษาวิจัย ติดต่อกับ อาจารย์ผู้สอนในแผนก ศึกษาศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้จำนวนทั้งสิ้น 157 ฉบับ อีก 3 ฉบับนักเรียนได้เข้าค่ายเก็บตัวเพื่อเข้าแข่งขันทักษะวิชาชีพ ไม่สามารถติดต่อได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทุกฉบับและได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC 10.0 for Windows โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

- 4.1 วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
- 4.2 วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน จำนวน 3 ด้าน ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและเฉลี่ยรวมทุกด้าน เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้เกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2534 : 85) ได้เสนอไว้ดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4.3 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า t-test และ One Way Analysis of Variance

4.4 วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัญหา และข้อเสนอแนะ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และหาค่าความถี่นำเสนอเรียง ลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถามโดยใช้สูตร (สำอาง งามวิชา.

2541 : 62)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	X_H, X_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	S_H^2, S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

2.3 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยการทดสอบค่า t (t -test) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 173)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติ t ที่พิจารณาใน t -distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)
 คำานวนจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_o}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-distribution
	MS _o	แทน	ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม
	MS _w	แทน	ความแปรปรวน (Mean square) ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้ Least Significant Difference (LSD) ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคู่ (ศิริพงษ์ พงษ์วิชัย 2540 : 20)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ทำตามลำดับความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
df	แทน	ระดับขั้นความเป็นอิสระ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และสถานศึกษาผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และสถานศึกษา

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	54	34.40
หญิง	103	65.60
รวม	157	100.00
2. ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้		
1.00 – 1.99	15	9.50
2.00 – 2.99	89	56.70
3.00 – 4.00	53	33.80
รวม	157	100.00
3. สถานศึกษา		
สุรศักดิ์มนตรี	87	55.40
ประชากรราษฎร์อุปถัมภ์	40	25.50
จันทร์หุ่นบำเพ็ญ	30	19.10
รวม	157	100.00

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 2 จากการสอบถามนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 157 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 - 2.99 เป็นนักเรียนจากโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครรวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางปรากฏตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านครูผู้สอน	3.49	.66	ปานกลาง
ด้านกิจกรรมการเรียน	3.52	.65	มาก
ด้านอาคารสถานที่	3.63	.69	มาก
รวม	3.55	.59	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน ในด้านครูผู้สอน เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
<u>ด้านครูผู้สอน</u>			
1. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน	3.85	.84	มาก
2. ครูผู้สอนมีการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน	2.50	1.29	ปานกลาง
3. ครูผู้สอนเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในการเรียน	3.68	.95	มาก
4. ครูผู้สอนสรุปเนื้อหาทุกครั้งให้นักเรียนเพื่อง่ายต่อการเรียน	3.66	.96	มาก
5. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้	3.48	.92	ปานกลาง
6. ครูผู้สอนได้พานักเรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่นักเรียน	2.57	1.34	ปานกลาง
7. ครูผู้สอนได้เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติมเสริมความรู้	2.64	1.29	ปานกลาง
8. ครูผู้สอนจัดทำเอกสารประกอบการสอน	4.20	.78	มาก
9. ครูผู้สอนจัดซ่อมเสริมให้แก่แก่นักเรียนเพื่อแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือประสบปัญหาด้านการเรียน	3.24	1.15	ปานกลาง
10. ครูผู้สอนร่วมมือกันในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน	3.48	.97	ปานกลาง
11. ครูผู้สอนสนับสนุนให้นักเรียนให้ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าเพื่อเสริมความรู้ให้กับนักเรียน	3.91	.95	มาก
12. ครูผู้สอนมีการทบทวนบทเรียนเก่าก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.48	.94	ปานกลาง
13. ครูผู้สอนติดตามงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ	3.87	.90	มาก
14. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาในขณะทำการสอน	4.05	.84	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่อมามีการจัดการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
15. ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน ได้สอดคล้องกับเนื้อหา วิชาที่สอนทำให้น่าเรียน	3.76	.92	มาก
16. ครูผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ขณะ ทำการสอน	3.53	.96	มาก
รวม	3.49	.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ในด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นระดับมาก ในด้านความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน การเอาใจใส่ และการช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในการเรียน การสรุปเนื้อหาทุกครั้งให้นักเรียน เพื่อง่ายต่อการเรียน การจัดทำเอกสารประกอบการสอน สนับสนุนให้นักเรียนใช้ห้องสมุดเป็น ติดตามงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาในขณะที่ทำการสอน นำเข้าสู่บทเรียน ได้สอดคล้องเข้ากับเนื้อหาวิชาที่สอน ทำให้น่าเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ขณะทำการสอน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน ในด้านกิจกรรมการเรียน เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่อมีการจัดการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านกิจกรรมการเรียน			
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความเป็นผู้นำ	3.34	1.05	ปานกลาง
2. จัดนิทรรศการที่เสริมความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน	3.39	.97	ปานกลาง
3. จัดกิจกรรมการเรียนได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน	3.83	.83	มาก
4. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลองทำธุรกิจเป็นของตนเอง	3.39	1.08	ปานกลาง
5. จัดกิจกรรมเสริมการเรียนให้เนื้อหาให้แก่ นักเรียน เช่น การทัศนศึกษาออกสถานที่	2.88	1.34	ปานกลาง
6. จัดกิจกรรมช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น	3.53	.95	มาก
7. จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในขณะที่ทำการสอน	3.77	.88	มาก
8. จัดกิจกรรม โครงการ ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	3.70	.94	มาก
9. จัดกิจกรรมสาขาธุรกิจ มีความน่าสนใจทำให้นักเรียนต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	3.25	.99	ปานกลาง
10. จัดกิจกรรมในเนื้อหาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม	3.71	.87	มาก
11. กิจกรรมที่จัดมีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.87	.85	มาก
12. จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมธุรกิจของโรงเรียน	3.51	.91	มาก
13. กิจกรรมที่จัดมีความพอเหมาะแก่กับระยะเวลาในการเรียนแต่ละวิชาต่อคาบต่อสัปดาห์	3.66	.83	มาก
รวม	3.52	.65	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ใน ด้านกิจกรรมการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบ
ว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นระดับมาก ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้า
ร่วมกิจกรรมธุรกิจของโรงเรียน การจัดกิจกรรมช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะและมีประสบการณ์
มากขึ้น กิจกรรมที่จัดมีความพอเหมาะแก่ระยะเวลาในการเรียนแต่ละวิชาต่อคาบต่อสัปดาห์ จัด
กิจกรรม โครงการ ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จัดกิจกรรมในเนื้อหา
มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในขณะ
ทำการสอน จัดกิจกรรมการเรียนได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน กิจกรรมที่จัดมีความทันสมัยต่อเหตุ
การณ์ปัจจุบัน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน ในด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่อมีการจัดการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>			
1. ภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียน	3.64	.91	มาก
2. การจัดอาคารสถานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน	3.58	.90	มาก
3. สภาพห้องปฏิบัติแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน	3.48	.94	ปานกลาง
4. มีที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอสำหรับนักเรียน	3.83	1.06	มาก
5. แสงสว่างภายในห้องปฏิบัติการมีเพียงพอ	4.00	.84	มาก
6. จำนวนห้องเรียนที่ให้นักเรียนได้ใช้เรียนมีเพียงพอ	3.89	.99	มาก
7. ระบบระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสมกับห้องเรียน	3.92	.91	มาก
8. จัดสถานที่ไว้สำหรับนักเรียนได้ใช้พบปะปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเพียงพอ	3.62	.98	มาก
9. โรงเรียนจัดสถานที่ให้นักเรียนแสดงผลงานของนักเรียน	3.55	.98	มาก
10. โรงฝึกงานมีเครื่องมือไว้ให้นักเรียนได้ฝึกอย่างครบถ้วน	3.38	1.12	ปานกลาง
11. จัดสถานที่ให้นักเรียนได้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วนเทปวีดีโอ แผ่นใส ฟลิ้มไลด์อย่างเพียงพอ	3.32	1.16	ปานกลาง
12. มีสถานที่เพื่อจัดป้ายนิเทศ ความรู้ และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอย่างเพียงพอ	3.45	1.06	ปานกลาง
รวม	3.63	.69	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นระดับมาก คือ โรงเรียนจัดสถานที่ให้นักเรียนแสดงผลงานของนักเรียน การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน จัดสถานที่ไว้สำหรับนักเรียนได้ใช้พบปะปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเพียงพอ ภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียน มีที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอสำหรับนักเรียน จำนวนห้องเรียนที่ให้นักเรียนได้ใช้เรียนมีเพียงพอ ระบบระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสมกับห้องเรียน แสงสว่างภายในห้องปฏิบัติการมีเพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และ โรงเรียน โดยแยกพิจารณา ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่มีต่อรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ จำแนกตาม เพศ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ด้านครูผู้สอน	3.64	.66	3.42	.65	1.97
2. ด้านกิจกรรมการเรียน	3.66	.69	3.45	.62	1.94
3. ด้านอาคารสถานที่	3.80	.69	3.55	.68	2.17
รวม	3.70	.61	3.47	.56	2.32

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ปรากฏผลดังตาราง 8 - 9

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดย จำแนก ตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	1.00 – 1.99	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00	
	การแปล ความหมาย	การแปล ความหมาย	การแปล ความหมาย	การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
1. ด้านครูผู้สอน	3.31 .91 ปานกลาง	3.60 .70 มาก	3.37 .46 ปานกลาง	
2. ด้านกิจกรรมการเรียน	3.27 .86 ปานกลาง	3.65 .60 มาก	3.39 .64 ปานกลาง	
3. ด้านอาคารสถานที่	3.45 .86 ปานกลาง	3.75 .66 มาก	3.50 .66 มาก	
รวม	3.34 .84 ปานกลาง	3.67 .57 มาก	3.42 .49 ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน โดยรวมของระดับ 2.00 – 2.99 อยู่ในระดับ มาก ส่วนกลุ่มอื่น ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับ มาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.25	1.12	2.61	.08
	ภายในกลุ่ม	154	66.25	.43		
	รวม	156	68.50			
ด้านกิจกรรมการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.25	1.63	3.96*	.02
	ภายในกลุ่ม	154	63.31	.41		
	รวม	156	66.56			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	2.76	1.38	2.96	.06
	ภายในกลุ่ม	154	72.02	.47		
	รวม	156	74.78			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.73	1.36	4.11*	.02
	ภายในกลุ่ม	154	51.10	.33		
	รวม	156	53.83			

จากตารางที่ 9 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านกิจกรรมการเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่น ๆ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ระหว่างคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ โดยวิธีของ LSD ปรากฏผลดัง ตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน ด้านกิจกรรมการเรียน และโดยรวมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	$\bar{X}$			
	ด้านกิจกรรมการเรียน	1.00 – 1.99	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		3.27	3.65	3.40
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.00 - 1.99	3.27	-	.38*	.13
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99	3.65		-	.25*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00	3.40			-

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	$\bar{X}$			
	โดยรวมทุกด้าน	1.00 – 1.99	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		3.34	3.67	3.42
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.00 – 1.99	3.34	-	.32*	.08
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99	3.37		-	.25*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00	3.42			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 เห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 เห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทุกด้าน ระหว่าง 2.00 – 2.99 เห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมทุกด้าน ระหว่าง 2.00 – 2.99 เห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.00 – 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้านปรากฏผลดังตารางที่ 11 - 12

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนทางธุรกิจ โดยจำแนก ตาม สถานศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียน	สถานศึกษา					
	สุราษฎร์ธานี		ประจวบคีรีขันธ์		จันทบุรี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านครูผู้สอน	3.48	.57	3.44	.85	3.58	.70
2. ด้านกิจกรรมการเรียน	3.45	.61	3.60	.78	3.63	.63
3. ด้านอาคารสถานที่	3.70	.63	3.54	.82	3.57	.71
รวม	3.54	.52	3.52	.68	3.59	.66

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาแต่ละกลุ่ม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ส่วนกิจกรรมการเรียน และอาคารสถานที่ มีความคิดเห็นในระดับ มาก

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ในสถานศึกษาต่างกัน

	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.42	.21	.47	.08
	ภายในกลุ่ม	154	68.08	.44		
	รวม	156	68.50			
ด้านกิจกรรมการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.09	.55	1.29	.28
	ภายในกลุ่ม	154	65.46	.43		
	รวม	156	66.55			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	.83	.42	.87	.42
	ภายในกลุ่ม	154	73.94	.48		
	รวม	156	77.77			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	9.75	.87	.14	.87
	ภายในกลุ่ม	154	53.72	.35		
	รวม	156	62.47			

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว่านำเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา รวมถึงครูผู้สอนสาขาธุรกิจและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาและเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนสาขาธุรกิจอันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการจัดการศึกษาต่อไป

**สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
ความมุ่งหมายของการวิจัย**

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง ด้านครูผู้สอน กิจกรรมการเรียน และอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง จำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สถานศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนสาขาธุรกิจ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการจัดการศึกษาต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มี เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่เรียนในสถานศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สาขาธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในเขตห้วยขวาง ของนักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 160 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล จะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดยแบ่งออกเป็น ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนสาขาธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน จำนวน 16 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียน จำนวน 13 ข้อ และด้านอาคารสถานที่ จำนวน 12 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความคิดเห็น ทั้งฉบับ .97

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในเขตห้วยขวาง ของโรงเรียนในสังกัด กรมสามัญศึกษา จำนวน 3 แห่ง คือ

1.1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

1.2 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์

1.3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ

2. เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บริหารโรงเรียนแล้วผู้ศึกษาวิจัย ติดต่อกับ อาจารย์ผู้สอนในแผนกธุรกิจ เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 157 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.13 ของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวนทั้งสิ้น 160 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดย โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS/PC+Version10 (Statistical Package for the Social Sciences/personal Computer plus) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รวมจำนวน 157 ฉบับ มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำมาวิเคราะห์
2. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ซึ่งพิจารณาประเมินตามเกณฑ์ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)
4. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบปลายเปิดนำมาแจกแจงความถี่

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 157 ชุด เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.60 ส่วนเพศชายมีเพียงร้อยละ 34.40

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 1.00 – 1.99 คิดเป็นร้อยละ 9.60 ระดับ 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 56.70 และระดับ 3.00 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 33.80

1.3 สถานศึกษาโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี คิดเป็นร้อยละ 55.40 โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 25.50 โรงเรียนจันทร์หูน้ำเพ็ญคิดเป็นร้อยละ 19.10

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนทั้ง 3 ด้านมี ดังนี้

2.1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนในด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นระดับมาก 9 ข้อ คือ ครูผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ขณะทำการสอน ครูผู้สอนสรุปเนื้อหาทุกครั้งให้นักเรียนเพื่อง่ายต่อการเรียน ครูผู้สอนเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในการเรียน ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนทำให้น่าเรียน ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน ครูผู้สอนติดตามงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ ครูผู้สอนสนับสนุนให้นักเรียนให้ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าเพื่อเสริมความรู้ให้กับนักเรียน ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาในขณะที่ทำการสอน ครูผู้สอนจัดทำเอกสารประกอบการสอน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านกิจกรรมการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน ในด้านกิจกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นระดับมาก 8 ข้อ คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมธุรกิจของโรงเรียน จัดกิจกรรมช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น กิจกรรมที่จัดมีความพอเหมาะกะกับระยะเวลาในการเรียนแต่ละวิชาต่อคาบต่อสัปดาห์ จัดกิจกรรม โครงการ ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จัดกิจกรรมในเนื้อหาที่ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในขณะที่ทำการสอน จัดกิจกรรมการเรียนได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน กิจกรรมที่จัดมีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนในด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นระดับมาก 8 ข้อ คือ โรงเรียนจัดสถานที่ให้นักเรียนแสดงผลงานของนักเรียน การจัดอาคารสถานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน จัดสถานที่ไว้สำหรับนักเรียนได้ใช้พบปะปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเพียงพอ ภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียน มีที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอสำหรับนักเรียน จำนวนห้องเรียนที่ให้นักเรียนได้ใช้เรียนมีเพียงพอ ระบบระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสมกับห้องเรียน แสงสว่างภายในห้องปฏิบัติการมีเพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3, เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3.1 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยรวมพบ
ว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน
สาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานศึกษา
โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ใน
ระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับความคิดเห็นมากคือ ด้าน
กิจกรรมการเรียน และด้านอาคารสถานที่ ส่วนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านครูผู้สอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับความคิดเห็นปานกลาง แต่
สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมาก คือ ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน เปิดโอกาสให้นัก
เรียนซักถามปัญหาในขณะที่ทำการสอน เอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในการเรียน ซึ่ง
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฉลียว บุรีภักดี และคนอื่น ๆ (2520 : 24-27) ที่พบว่า ครูผู้สอนที่นัก
เรียนชอบมากคือ ครูที่ตั้งใจสอน เข้าใจเป็นกันเอง ยุติธรรม ตรงต่อเวลา เสียสละ และมีเมตตา
ธรรมซึ่งนับว่าครูผู้สอนสาขาธุรกิจในโรงเรียนเขต ห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา มีคุณลักษณะที่
ดีที่ควรรักษาไว้

ด้านกิจกรรมการเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก
สิ่งที่นักเรียนมีความคิดเห็นมาก คือ การจัดกิจกรรมในเนื้อหาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่าง
เหมาะสม พัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นใน
ขณะทำการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มานิดา อุชชิน (2525 : 167) ได้เสนอไว้คือ ต้อง
จัดกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือ เกิดการเรียนรู้เกิด

ประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์ ต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจโดยสร้างสภาพการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เกิดทักษะวิชาชีพนั้น ๆ

ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก สิ่งที่มีนักเรียนมีความคิดเห็นมาก คือ การจัดอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมเรียน ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียน จัดสภาพที่ไว้สำหรับนักเรียนได้ใช้พบปะปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของประทุม นพคุณ (2535 : 134-135) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า อาคารสถานที่เป็นส่วนที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่เรียน ใช้ฝึกปฏิบัติงาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ และพักผ่อนหย่อนใจ อาคารสถานที่เป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างความศรัทธาในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกของสถานที่นั้น ๆ อาคารสถานที่สวยงาม สะอาด ร่มรื่นน่าอยู่ก็จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกศรัทธา สบายใจ อารมณ์แจ่มใส และเป็นการปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยไปในตัวด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า เพศของนักเรียนมิใช่เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่จะทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นในการจัดการเรียนสาขาธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้เรียนสาขาธุรกิจในลักษณะเดียวกัน การจัดกิจกรรมการเรียนที่คล้ายคลึงกัน และครูผู้สอนที่มีลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในการจัดการเรียนสาขาธุรกิจที่มีต่อทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ตามสมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนและโดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากสภาพความเป็นจริงวิเคราะห์ได้ว่า ครูผู้สอนสาขาธุรกิจในโรงเรียนมัศึกษามีครูไม่เพียงพอ ซึ่งอาจจะจัดครูสายสามัญมาช่วยสอน หรือมีครูสาขาธุรกิจโดยตรงแต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในระดับมัธยมศึกษา หรืออาจจะเป็นเพราะภาระหน้าที่ที่ครูผู้สอนวิชาธุรกิจต้องรับผิดชอบนอกเหนือจากงานที่สอน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามขั้นตอนของการถ่ายทอดความรู้ อันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานภาพของนักเรียนแต่ละคนจึงไม่ตรงตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้คาดหวังไว้

4. ผลการวิเคราะห์ตามสมมุติฐานข้อที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่เรียนในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ครูผู้สอนได้ทำการสอนตามหลักสูตรของกรมสามัญศึกษาเหมือนกันและในหลักสูตรนั้น จะมีแผนการสอนเพื่อให้ครูผู้สอนได้ทำการสอนเหมือนกัน ดังนั้น นักเรียนทั้ง 3 สถานศึกษาที่เรียนในสาขาธุรกิจจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกิจกรรมการเรียน และ ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในแต่ละสถานศึกษานั้นได้ทำการสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และวิชาที่จัดให้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา และการจัดอาคารสถานที่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียน และภายในสถานศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนทั้ง 3 แห่งมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน ทางโรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้มีประสิทธิภาพในด้านการสอนเพื่อครูผู้สอนจะได้มีความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและเป็นแนวทางในปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน ทางโรงเรียนและครูผู้สอน ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนสาขาธุรกิจ และควรให้นักเรียนได้ลงมือทำธุรกิจและจัดกิจกรรมเสริมในเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละภาคเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ด้านอาคารสถานที่ทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี โรงเรียนพระราชราษฎร์อุปถัมภ์ และโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ควรจัดห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ของแต่ละวิชาให้มีความเหมาะสมกับจำนวนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา
2. ควรมีการติดตามและมีการประเมินผลหลังจากนักเรียนได้จบการศึกษาไปแล้ว เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาต่อไป
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กับเขตการศึกษาอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

(๒๕๕๒).

- ๘ กิติมา ปรีดีดิถก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์ (ผู้จำหน่าย) 2532 : 67
- ๙ กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2536 : 83
- ๑๐ กรมวิชาการ. คู่มือแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : กรม 2521
กรมสามัญศึกษา. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรม 2532
- ๑๑ กรมอาชีวศึกษา. รายงานการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมวิชาชีพในสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ : กรม 2536 : 55 – 56
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. "การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา"
กรุงเทพฯ : สำนักงาน 2532
- เฉลียว บุรีภักดิ์. รายงานผลการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู. 2520
- ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2529 : 145
- ณัฐ จุลสุวรรณ. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในเรือนจำกลางคลองเปรม
เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น. ปรินญานิพนธ์.
(การศึกษาผู้ใหญ่) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2527 : บทคัดย่อ
- ดุขฎี สรรประดิษฐ์. สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร
ในทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์พยาบาล. ปรินญานิพนธ์. (จิตวิทยาการแนะแนว)
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2529.
- ๑๒ ถาวร สารวิทย์. การอาชีวและเทคนิคศึกษา. พิษณุโลก : แผนกเอกสารและการพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก : 89 – 90
- ๑๓ นิรุติ จันทนะทรัพย์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร. ปรินญานิพนธ์. (อุตสาหกรรมศึกษา)
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2536 : บทคัดย่อ
- บรรจง ชูสกุลชาติ. บรรณนิทัศน์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ 2533 : 92 – 93
- บทความทางวิชาการการศึกษา – การบริหาร-รวมเรื่องพฤติกรรมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ 2533

- ๑ บรรจง อภิรติกุล. วิธีสอนวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ พัทธอักษร 2533 : 28 – 29
 ปรากฏใน สุพรรณ. การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2
 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ 2530 : 13
- ๒ เปรื่อง กิจรัตน์. หลักสูตรอุตสาหกรรมศึกษาและการจัดการมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร. 2530 : 30
- ๓ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ
 2526 : 183 – 197
- ปริญญา อังศุสิงห์. การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ :
 ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2529 : 23
- ๔ พงศ์ หรดาล. การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมศึกษาเชิงระบบ. กรุงเทพฯ :
 คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. 2531 : 108
- ๕ ไพโรจน์ ตีรณธนากุล. การจัดการโรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ
 ประกอบเมโทร. 2527 : 32 – 33
- ๖ พนม เพ็งศิริ. แนวโน้มการจัดการอาชีวศึกษาโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและ
 ภาคเอกชน. ปริญญานิพนธ์. (อุตสาหกรรมศึกษา)
 บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537
- ๗ พันัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช 2524 : 151
- ๘ มานิดา อุษชิน. หนังสือคู่มือการสอนอุตสาหกรรมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
 2525 : 167
- ๙ เมธี ปิรันธนานนท์. การออกแบบการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2531 : 45 – 50
- ๑๐ รุ่ง พูลสวัสดิ์. หลักการบริหารกิจการนักเรียน นิสิต นักศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชา
 บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. : 86
รายงานการสัมมนาการมัธยมศึกษาแบบประสมกับการปฏิรูปการศึกษา. กองแผนงาน
 การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
 กรุงเทพฯ : สำนักงาน, 2519.
- ๑๑ วินิจ เกตุขำ และชาญชัย ศรีไผ่เพชร. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์
 ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2522 : 249

- ๙ วรรณิา เจียมทวงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเลขคณิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการใช้แบบเรียนสำเร็จรูป (Programmed textbook)
กับการสอนตามแบบปกติ. ปรินฎญานิพนธ์. (เทคโนโลยีการศึกษา) วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514
ศักดิ์ สุนทรเสณิ. เจตคติ. กรุงเทพฯ : ดี.ดี. บุ๊คสโตร. 2531 : 4
- ๑ ศิริพงษ์ พยอมแย้ม. ศิลปกรรมไทยพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร. 2525
- ๑ สงัด อุทรานันท์. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526 : 64 - 67
- ๕ สมพงษ์ อุดมโชคทรัพย์. ความพึงพอใจในการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
ปรินฎญานิพนธ์. (ธุรกิจศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
2539 : บทคัดย่อ
สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาเพื่อความสขในการดำรงชีวิต. :
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2520
- ๕ สมิตร์ คุณานุกรม. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. 2523 : 137
สบสันต์ อุดกฤษฎ์ และคนอื่น ๆ. เงื่อนไขการเรียนรู้สำหรับครูช่างอุตสาหกรรม.
กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2533
สวัสดิ์ สายประสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. คู่มือสอบและปฏิบัติราชการ. กรุงเทพฯ :
พัฒนาศึกษา, 2531 : 628
- ๕ เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2528
- ๕ อัสสร มีสิงห์. การศึกษาและการสอน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. 2534 : 12 - 13
- Hornby and others, Working with parents of children with special needs,
1968 : 682
- ๕ Molley Federation, Official year book, Kuala Lumpur : The Government. 1978 : 27
- ๕ Stephen Romine, Building the high school curriculum, New York : Ronald Press,
1974 : 139 - 143.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ
ในเขตห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มุ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น
ปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง โดยแบ่ง
แบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ( ) ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. ระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ยสะสมคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5)

( ) 1.00 – 1.99

( ) 2.00 – 2.99

( ) 3.00 – 4.00

3. สถานที่ศึกษาที่ศึกษาในปัจจุบัน

( ) โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

( ) โรงเรียนจันทร์หูนน้ำทิพย์

( ) โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์

ตอนที่ 2

เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขต ห้วยขวาง สังกัด กรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน และ ด้านอาคารสถานที่

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อคำถามในแต่ละข้อที่กำหนดไว้ ว่ามีความคิดเห็นต่อข้ออย่างไรแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งมี 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	5
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	4
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	3
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	1

ข้อที่		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
	<u>ด้านครูผู้สอน</u>					
1.	ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน					
2.	ครูผู้สอนมีการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน					
3.	ครูผู้สอนเอาใจใส่และช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนในการเรียน					
4.	ครูผู้สอนสรุปเนื้อหาทุกครั้งให้นักเรียนเพื่อง่ายต่อการเรียน					
5.	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้					
6.	ครูผู้สอนได้พานักเรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่นักเรียน					
7.	ครูผู้สอนได้เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติมเสริมความรู้					
8.	ครูผู้สอนจัดทำเอกสารประกอบการสอน					
9.	ครูผู้สอนจัดชมเสริมให้แก่นักเรียนเพื่อแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือประสบปัญหาด้านการเรียน					
10.	ครูผู้สอนร่วมมือกันในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน					
11.	ครูผู้สอนสนับสนุนให้นักเรียนให้ใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าเพื่อเสริมความรู้ให้กับนักเรียน					
12.	ครูผู้สอนมีการทบทวนบทเรียนเก่าก่อนขึ้นบทเรียนใหม่					
13.	ครูผู้สอนติดตามงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ					

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนสาขาธุรกิจ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่ สุด
14.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา ในขณะที่ทำการสอน					
15.	ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนได้สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาที่สอนทำให้น่าเรียน					
16.	ครูผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ขณะ ทำการสอน					
	<u>ด้านกิจกรรมการเรียน</u>					
1.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้ นักเรียนได้พัฒนาความเป็นผู้นำ					
2.	จัดนิทรรศการที่เสริมความรู้และความ ก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน					
3.	จัดกิจกรรมการเรียนได้ตรงกับเนื้อหาที่สอน					
4.	จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงทำธุรกิจเป็น ของตนเอง					
5.	จัดกิจกรรมเสริมการเรียนในเนื้อหาให้แก่ นักเรียน เช่น การทัศนศึกษาออกสถานที่					
6.	จัดกิจกรรมช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ และมีประสบการณ์มากขึ้น					
7.	จัดกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นใน ขณะทำการสอน					
8.	จัดกิจกรรม โครงการ ที่นักเรียนสามารถนำไป ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9.	จัดกิจกรรมสาขาธุรกิจ มีความน่าสนใจทำ ให้นักเรียนต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
10.	จัดกิจกรรมในเนื้อหาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและ ปฏิบัติอย่างเหมาะสม					
11.	กิจกรรมที่จัดมีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ ปัจจุบัน					

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
12.	จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมธุรกิจของโรงเรียน					
13.	กิจกรรมที่จัดมีความพอเหมาะกับระยะเวลาในการเรียนแต่ละวิชาต่อคาบต่อสัปดาห์					
	<u>ด้านอาคารสถานที่</u>					
1.	ภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับสภาพการเรียน					
2.	การจัดอาคารสถานที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน					
3.	สภาพห้องปฏิบัติแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
4.	มีที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอสำหรับนักเรียน					
5.	แสงสว่างภายในห้องปฏิบัติการมีเพียงพอ					
6.	จำนวนห้องเรียนที่ให้นักเรียนได้ใช้เรียนมีเพียงพอ					
7.	ระบบระบายอากาศภายในห้องเรียนเหมาะสมกับห้องเรียน					
8.	จัดสถานที่ไว้สำหรับนักเรียนได้ใช้พบปะปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนอย่างเพียงพอ					
9.	โรงเรียนจัดสถานที่ให้นักเรียนแสดงผลงานของนักเรียน					
10.	โรงฝึกงานมีเครื่องมือไว้ให้นักเรียนได้ฝึกอย่างครบถ้วน					
11.	จัดสถานที่ให้นักเรียนได้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ม้วนเทปวีดีโอ แผ่นใส ฟลิ้มไลด์ อย่างเพียงพอ					
12.	มีสถานที่เพื่อจัดป้ายนิเทศ ความรู้ และความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจอย่างเพียงพอ					

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ

อาจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล
วันเดือนปีเกิด	27 กุมภาพันธ์ 2503
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1311 ซอยเพชรเกษม 4 เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ถนนดินแดง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโสมนัส
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (บัญชี) โรงเรียนมิตรพลพณิชยการ
พ.ศ. 2530	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (บัญชี) โรงเรียนมิตรพลพณิชยการ
พ.ศ. 2532	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ